

Descoperirea lui Dumnezeu (Die Enthüllung Gottes)

14. 06. 1964

Jeffersonville, Indiana – SUA

W. M. Branham

Să rămânem o clipă în picioare în timp ce ne aplecăm capetele noastre pentru rugăciune!

Domnul nostru plin de har, noi suntem mulțumitori pentru prioritatea de a ne putea strânge azi aici pe pământul acesta, înaintea venirii Tale. Noi vrem să ne verificăm azi inimile cu ajutorul Cuvântului Tău ca să aflăm dacă stăm în credință și dacă suntem gata pentru ceasul venirii Tale; să fim așa după cum spune Scriptura, să fim gata pentru a fi luați cu acei care au adormit în Domnul și să ne întâlnim cu Domnul în văzduh pentru a fi întotdeauna la El.

Noi îți mulțumim, Doamne, pentru adevăratul duh creștinesc care este încă cu oamenii pe acest pământ, care îi aduce în starea de a Te crede pe Tine și Cuvântul Tău. Noi Te rugăm binecuvântează-ne astăzi, revarsă peste fiecare dintre noi care cere și dorește aceasta, ca să fim udați prin Cuvântul Tău și să devenim unelte folosite în mâna Ta în aceste zile din urmă. Noi ne rugăm astfel în Numele Domnului Isus Hristos, marele nostru Păstor a cărui venire noi o așteptăm. Amin!

Puteți să vă așezați! Vreau să vă spun că este o prioritate mare pentru noi, că putem fi în dimineața aceasta aici. Îmi pare rău pentru că nu avem locuri suficiente pe scaune. Noi vrem să încercăm în seara aceasta să ne rugăm pentru bolnavi.

Ar fi prea mult dacă am avea un serviciu de vindecare în dimineața aceasta. Eu doresc ca acest mesaj pe care Domnul mi l-a pus de aproape două luni pe inimă, să fie înregistrat pe bandă. Mesajul este lung și eu nu am timp să-l predic în alte adunări, pentru că acolo sunt rezervate doar 30-40 de minute pentru vestire. Din cauza oamenilor care lucrează, este mai bine să predic mesajele mele într-un timp mai scurt. În timpul campaniilor nu era timp suficient pentru înregistrarea mesajelor, de aceea m-am gândit că ar fi mai bine să aștept până mă voi întoarce aici și să le înregistrez.

Noi ne încredem în Domnul că El va binecuvânta pe fiecare dintre voi. Eu știu că inimile voastre sunt pline de bucurie privind înspre venirea Domnului.

Și inima mea tresaltă când văd ceea ce se întâmplă și modul cum se întâmplă; ură națională și starea Bisericii care sunt toate semne ale venirii Sale. Ambele, de pe poziția fizică și spirituală, știu în timpul acesta că venirea Lui este foarte aproape. Asta umple inimile noastre de bucurie știind că în una din aceste zile vom fi transformați din starea aceasta.

Eu cred că transmisia telefonică este în funcțiune. Acest mesaj ajunge prin serviciul telefonic în Phoenix, Arizona și în alte părți ale națiunii. Noi suntem încredințați că toți oamenii de aici se pot bucura de sănătate, iar binecuvântarea Domnului este deasupra lor.

Motivul pentru care suntem cu toții aici, este să ne bucurăm și să fim atenți la ceea ce suntem. Nu a venit nimeni aici ca să șadă în această căldură doar din dorința de a fi aici. Noi suntem aici cu un scop, iar acesta este o trăire mai strânsă cu Dumnezeu. Tot ceea ce putem face, facem cu credință că Domnul Isus este cu noi, iar noi suntem aici ca să umblăm cu El.

Eu doresc ca această bandă să fie păstrată înainte de a fi publicată, dacă este posibil. Eu doresc s-o mai ascult o dată înainte de a ieși în public.

Lăsați-ne să intrăm direct în Cuvânt. Eu doresc să citesc în dimineața aceasta două texte din Scriptură pentru a avea o bază pentru cele spuse. Eu citesc din Fil. 2, 1-8 și din 2 Cor. 3, 6-18; 4, 1 a. Înainte de citire să ne mai rugăm o dată.

Doamne Isuse, Cuvântul Tău este adevărul; iar în ceasul acesta trist în care se ridică o națiune împotriva altei națiuni, în care domină boli grave iar pământul se cutremură în multe locuri, inimile oamenilor se cutremură de frică, noi vedem însă scrisul de pe perete. Asta se întâmplă în domeniul natural pentru ca lumea să-L vadă; dar noi mai avem un domeniu spiritual, iar noi vedem aceste „evenimente mari“ și dorim să vorbim despre acestea în seara aceasta. Binecuvântează Cuvântul Tău în inimile noastre. Noi știm, că nici în cer și nici pe pământ nu există vreun om care să fie vrednic de a lua această carte și să-i deschidă peceteile, sau să se uite în carte; dar a fost Unul care a apărut ca Miel, ucis și plin de sânge. EL a venit, a luat cartea și a fost vrednic s-o deschidă. O, Miel al lui Dumnezeu, deschide Cuvântul Tău inimilor noastre astăzi spre mângâiere. Noi suntem robii Tăi. Iartă-ne păcatele noastre, Doamne totul ce ar putea opri Cuvântul Tău, pentru a fi puternic și cu mare influență pentru viața noastră de azi. Îndepărtează orice piedică, Doamne, pentru ca să avem intrare deplină la toate binecuvântările care ne sunt făgăduite prin Cuvântul Tău. Noi ne rugăm pentru acestea în Numele lui Isus. Amin.

Filipeni 2, 1-8:

„Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină, și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai pe sus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.“

2 Corinteni 3, 6-18; 4, 1

„... care ne-a făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața. Acum dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pironească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului? Dacă slujba aducătoare de osândă, a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire? Și în privința aceasta, ce a fost slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult. În adevăr, dacă ce era trecător, era cu slavă, cu cât mai mult va rămânea în slavă ce este netrecător! Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală; și nu facem ca Moise, care își puna o mahramă pe față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și pironească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător. Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această mahramă rămâne neridicată, fiindcă mahrama este dată la o parte în Hristos. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o mahramă peste inimile lor. Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, mahrama este luată. Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.“ „De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.“ (4, 1).

Dorim ca Domnul să ne dăruiască binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului. Eu sunt încredințat că Dumnezeu va descoperi ceea ce am citit.

De fiecare dată când luați aceste benzi și le ascultați, eu sper și cred că veți avea o gândire spirituală asupra a ceea ce dorește Dumnezeu să transmită

Bisericii Sale, fără ca lucrurile să fie explicate în totalitate. Noi trebuie să spunem lucrurile în felul acesta pentru ca urmașii să audă, unii să fie îndemnați să plece, iar alții să se gândească asupra lucrurilor, dar acestea se întâmplă intenționat.

Unii vor spune: „Tu crezi că Dumnezeu face astfel de lucruri cu intenția de a-i îndemna pe oameni să plece?” Desigur, El a făcut asta și o mai face. Într-o zi când mii de oameni erau în preajma Lui, El a spus: „Dacă nu mâncați carnea Fiului Omului, și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi” (Ioan 6, 53 b). Ce credeți că va spune un medic sau o persoană intelectuală la această expunere, care vine de la un bărbat cu o astfel de slujbă cum a avut-o Domnul Isus? „De ce” vor spune ei, „a mânca carnea Lui este canibalism, iar cine bea sânge omenesc este un vampir (care sugă sânge)! Cu alte cuvinte, El dorește ca noi să devenim canibali și vampiri!” Toată mulțimea ascultătorilor s-a îndepărtat.

A existat o comunitate a predicatorilor care erau cu Domnul Isus, erau 70 la număr pe care îi alesese El. El s-a adresat acestor bărbați spunând: „Dar dacă ați vedea pe Fiul Omului, suindu-Se unde era mai înainte?” (Ioan 6, 62). Dar El nici aici nu a explicat cum va fi aceasta, deși mai târziu apostolul Pavel a făcut-o. Dar El a spus-o doar fără explicații.

Fără îndoială vor spune acești bărbați: „O clipă! Noi am mâncat cu El, noi am pescuit cu El, noi am dormit cu El și noi știm unde s-a născut El. Noi am văzut ieslea unde a fost legănat. Dar asta este o vorbire tare!” Biblia ne spune că ei nu au mai umblat cu El. Ei L-au părăsit.

El a zis: „Nu am ales Eu doisprezece? Însă unul dintre voi este un drac” (Ioan 6, 70).

Acolo nu era nimeni să explice ceea ce spuse El către ei. Cum puteau ei să mănânce carnea Lui și să bea sângele Lui? Cum a putut El să vină de sus, dacă El a fost născut aici pe pământ? Ei nu au putut să înțeleagă cuvintele Lui. Dar când s-a adresat El apostolilor și a spus: „Voi nu vreți să vă duceți?”, s-a întâmplat că apostolul Petru a făcut o afirmație mare: „DOAMNE, LA CINE SĂ NE DUCEM? TU AI CUVINTELE VIETII VEȘNICE”; și noi suntem mulțumiți; că știm sigur că Tu și numai Tu singur, ai cuvintele vieții veșnice pentru acest ceas” (Ioan 6, 67-68).

Ei nu au putut s-o explice. Voi nu puteți să explicați credința, este ceva ceea ce credeți, iar aceasta este o nădejde ce nu poate fi înlocuită. Ei știau că El împlinește exact Cuvântul scris pentru timpul acela, a timpului mesianic. Ce puteau ei să facă? Ei nu puteau să meargă înapoi în bisericile acelea reci formale, de unde abia ieșiseră. Ei spuneau: „Unde să ne ducem, dacă noi

suntem deplini convinși că Tu ai Cuvântul vieții veșnice?“ Chiar dacă ei nu au putut s-o explice, ei au crezut Isus a spus aceste lucruri numai pentru a-i îndepărta pe unii care Îl urmau și să strângă rândul grupului Său.

Totuși numai unsprezece din acești oameni au înțeles de fapt cine era El. Ei știau că El era Dumnezeu și numai Dumnezeu singur. ACUM, TEMA MEA DIN ACEASTĂ DIMINEAȚĂ ESTE A DESCOPERI SAU DEZVĂLUI PE ACEST DUMNEZEU.

Dumnezeu s-a ascuns întotdeauna, în fiecare epocă, în spatele unei cortine, dar El a fost totuși Dumnezeu în tot acest timp. EL s-a ținut ascuns de lume și S-a descoperit aleșilor Săi, ca de exemplu apostolilor acelor zile care-L auzeau vorbind pe Dumnezeu în Hristos. În natura omenească a existat întotdeauna o dorință de a vedea pe Dumnezeu în forma fizică. Totdeauna a existat în el dorința de a-L vedea pe Dumnezeu. Omul a încercat să facă chipuri care Îi sunt asemănătoare. Indienii se închină soarelui. În Africa găsim diferite animale care sunt sacre. În Alaska au chipuri de lemn, tablouri cu zei, despre care ei cred că L-ar reprezenta pe Dumnezeu.

Apostolul Pavel a vorbit despre această temă odată în Atena, pe dealul lui Mars, spunând grecilor că ei sunt foarte religioși în ce privește închinarea la un „dumnezeu necunoscut“. Ei știau că există un Dumnezeu, totuși ei nu-L cunoșteau. Nici o ființă omenească nu are o închipuire corectă, dar ei știu că trebuie să existe ceva, undeva.

Iov știa că există un Dumnezeu, iar el dorea să vorbească cu El. Eu doresc să observați chipul pe care l-a ales Dumnezeu, pentru a vorbi cu Iov. Dumnezeu se ascunsese, venind însă jos într-un vârtej de vânt. Credeți voi că Dumnezeu vine și acum într-un vârtej de vânt pentru a se descoperi pe Sine?

Sunt diferiți bărbați care șed aici și care au fost cu noi în ziua aceea când El a coborât într-un vârtej de vânt. Fratele Roy Borders, fratele Banks Wood și alții au fost acolo. Eram pe munte, aproximativ o jumătate de milă de locul unde apăruseră cei șapte îngeri.

Cu o zi înainte când eram împreună cu fratele Banks Wood, Domnul îmi vorbise și a spus: „IA ACEASTĂ PIATRĂ DIN STÂNCĂ, ARUNC-O ÎN AER ȘI SPUNE: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, VOI VEȚI VEDEA ÎN ACEEAȘI CLIPĂ CEVA ÎNTÂMPLÂNDU-SE.“ Eu am ridicat piatra din stânca muntelui pe care stăteam și am aruncat-o în aer. Curentul de aer pe care l-a produs piatra, a provocat vârtejul de vânt.

Vedeți, voi trebuie să faceți un lucru din care să rezulte ceva. Isus a luat o bucată de pâine și a frânt-o, a înmulțit apoi această pâine (Mar. 6, 41-44). EL a

lăsat ca ei să pună apă într-un ulcior (Ioan 2, 7). Elisei a luat sare și a pus într-un vas (2 Împ. 2, 20-22). El a tăiat un toiag și l-a aruncat pe apă (2 Împ. 6, 6). Este ceva ce simbolizează exact, ca și ridicarea pietrei de pe stâncă și aruncarea ei în aer. La căderea pietrei pe pământ s-a produs acest vârtej de vânt.

În ziua următoare, stătea lângă mine un predicator care a fost cu noi la vânătoare. El mi-a spus: „Domnul îți dăruiește vedenii și aici afară, frate Branham?”

Eu am spus: „Da, dar de obicei eu vin aici să mă odihnesc.” Chiar atunci a venit vedenia. Eu i-am spus acestui frate: „TU AI O ALERGIE ÎN OCHIUL TĂU. MEDICII AU ÎNCERCAT DE VREO CÂȚIVA ANI S-O VINDECE, DAR EI NU AU REUȘIT S-O FACĂ. EI SPUN CĂ TU ÎȚI VEI PIERDE OCHIUL, DAR SĂ NU FI ÎNGRIJORAT, DOMNUL ISUS A RESPECTAT CREDINȚA TA.” El a lăsat să cadă arma din mână lui. Eu i-am spus despre mama lui, cine este ea și ce nu este în ordine cu ea. El a spus: „Acesta este adevărul.”

Fratele Roy Roberson de la această comunitate, era de față. Eu cred că toți de aici îl cunosc. El era un veteran și știa ce se va întâmpla. Eu am pus mâna mea pe umărul lui și am spus: „Frate Roberson, fii atent. Ceva este pe cale să se întâmple.” Eu m-am dus înapoi acolo unde urma să stau iar din aer s-a format un vârtej, venind în jos prin valea îngustă, de sus în jos, care era așa de puternic încât rupea pietre din stânci de pe vârful muntelui, care erau până la zece țoli în diametru, aruncându-le 200 de metri în jurul nostru. Apoi s-au auzit trei bubuituri, iar apoi s-a auzit o voce, în timp ce acești bărbați stăteau toți acolo.

Fratele Banks Wood a venit sus și a spus: „Asta este ceea ce mi-ai spus ieri.”

Eu am spus: „Desigur, asta este domnule.”

El a spus: „Ce însemnătate are însă aceasta?”

Eu am spus: „Asta este destinată numai pentru mine, frate Banks, pentru că pe oameni i-ar alarma.”

Ceea ce a spus El s-a întâmplat; pentru că vârtejul a mers spre nord, iar câteva zile mai târziu a lovit oceanul. Voi toți ați văzut ce s-a întâmplat la Fairbanks, în Alaska. A fost un semn al judecății.

Voi vedeți că dacă oamenii ar ști dinainte, i-ar pune în panică. Trebuia să se întâmple deci în felul acesta.

Moise ceruse în vremea aceea să-L vadă pe Dumnezeu, iar Domnul îi poruncise să meargă și să se pună pe stâncă. Moise stătea pe stâncă și l-a

văzut pe Dumnezeu trecând pe lângă el, iar spatele Lui era ca spatele unui bărbat. Dumnezeu era într-un vârtej de vânt.

Eu cred că toți ați văzut tabloul pe care l-au făcut ei pe „muntele apusului de soare“ în ziua următoare, când am stat pe aceeași stâncă. Acolo era lumina, Îngerul Domnului.

IEHOVA AL VECHIULUI TESTAMENT ESTE ISUS HRISTOS AL NOULUI TESTAMENT. EL ESTE ACELAȘI DUMNEZEU, NUMAI SCHIMBÂNDU-ȘI CHIPUL.

Într-o zi, un predicator baptist în Tucson a spus către mine: „Cum poți spune că Isus și Dumnezeu ar fi una și aceeași persoană?“

Eu am spus: „Este foarte simplu dacă ai putea să înlături doar gândirea ta proprie și să te gândești o dată în mod biblic asupra acestora. Ei sunt aceeași persoană. Dumnezeu este Duh și Isus este trupul în spatele căruia El a fost ascuns.“ Eu am mai spus: „Este ca la mine acasă pentru soția mea eu sunt soț. Eu am o fiică tânără, Rebecca, eu sunt tatăl ei. Eu am și un nepot, numele lui este Paul, eu sunt bunicul lui. Eu sunt soț, tată și bunic. Soția mea nu are pretenții de tată sau bunic de la mine. Ea are doar pretenții de soț de la mine. Fiica mea nu are pretenții de soț sau bunic de la mine. Ea este fiica mea. Totuși, toate aceste trei denumiri sunt aceeași persoană.“

Astfel este Dumnezeu Tată, Fiu și Duh Sfânt. Este doar un drept diferit pentru fiecare epocă. Dumnezeu rămâne Dumnezeu, dar s-a schimbat singur prin schimbarea chipului Său.

Observați însă cum citim în epistola către Filipeni, unde spune: „EL, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.“ (Fil. 2, 6-7). Cuvântul grecesc care se referă la chip de rob care a fost folosit aici, înseamnă EN MORPHE. Asta înseamnă că El s-a preschimbat, și acolo exista ceva care nu era vizibil ochiului, totuși era acolo. Dacă este preschimbat, ochiul o poate cuprinde.

Este asemănător cu Elisei când era în Dothan, iar slujitorul lui nu putea să-i vadă pe îngerii care erau în jurul lor. Dumnezeu nu-i trimisese atunci pe îngeri jos la ei, ci El preschimbase scena pentru slujitor. Dintr-o dată era acolo în jurul proorocului Său, muntele acoperit cu îngeri, cu cai de foc și care cu foc (2 Împ. 6, 13-17).

Voi vedeți că Dumnezeu schimbuse scena, dar aceste lucruri erau deja existente. Asta este ceea ce încerc eu să clarific. Dumnezeu care era dintotdeauna, este acum aici. Singurul lucru pe care El l-a făcut când a devenit

Om, a fost: că El și-a schimbat înfățișarea en morphe. EL s-a preschimbato singur din ceea ce era, în ceea ce este.

Este ca la o dramă mare despre care am vorbit nu demult. Când Shakespeare a scris tragedia „MacBeth“ pentru regele James din Anglia Shakespeare însuși nu credea în vrăjitoare, dar regele credea astfel el a trebuit să le includă în drama lui. Fiica mea Becky, a prezentat într-o scenă această istorioară la școala unde a absolvit. O persoană avea de jucat trei sau patru roluri în această piesă.

Pentru a reuși aceasta, ea își schimba masca pentru a prezenta diferite caractere. Ea a apărut apoi pe scenă sub un caracter deosebit, iar data următoare a apărut sub un alt caracter; dar de fiecare dată a fost aceeași persoană.

În același fel se întâmplă cu Dumnezeu. EL se transformă dintr-un stâlp de foc într-un Om, transformându-se apoi din nou înapoi în Duh pentru a locui tot EL în inimile oamenilor. Acum este tot Dumnezeu lucrând în oameni, așa cum este El cu adevărat.

Isus Hristos era Dumnezeu, prezentându-Se într-un Om. EL se transformase din stâlp de foc, care era o învelitoare și Îl ascundea înaintea poporului Israel. Moise văzuse marginile chipului Său, dar în realitate El era ascuns în spatele stâlpului de foc care era Logosul ieșit din Dumnezeu.

De la rusalii încoace Dumnezeu se arată din nou prin oameni. Voi vedeți, El lucra într-un bărbat Isus. Acum El lucrează prin oamenii pe care El i-a ales pentru acest scop Dumnezeu în chipul unui bărbat. EL se schimbase pe Sine din chip de Dumnezeu în chipul unui Om.

EL a venit în trei nume, trei nume de Fiu. EL a venit în Numele Fiului Omului, a Fiului lui David și a Fiului lui Dumnezeu trei nume de Fiu.

Mai întâi El a venit în numele de Fiu al Omului, pentru că El era Prooroc. Iehova Însuși l-a numit pe Ezechiel și pe prooroci „fiul omului“ (Ez. 12, 1). Isus nu a arătat niciodată spre Sine ca Fiul lui Dumnezeu, pentru că Scriptura nu poate fi desființată. Nici un text din Scriptură nu poate fi rupt. Orice Cuvânt trebuie să rămână așa. Acesta este felul cum o cred eu. Acesta este felul cum trebuie să fie. Nu pentru că eu cred astfel, ci pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, dacă observați începutul Bibliei, în Genesa, toate bolile și orice durere, tot ce a venit peste oameni, s-a întâmplat pentru că o persoană a pus un cuvânt la îndoială. Necredința a provocat totul. Acestea sunt relatate deja pe primele pagini ale Bibliei.

În ultima parte a Bibliei, în Apocalipsa 22, 18-19 ne spune același Dumnezeu:

„MĂRTURISESC ORICUI AUDE CUVINTELE PROOROCIEI DIN CARTEA ACEASTA CĂ, DACĂ VA ADAUGA CINEVA CEVA LA ELE, DUMNEZEU ÎI VA ADAUGA URGILE SCRISE ÎN CARTEA ACEASTA. ȘI DACĂ SCOATE CINEVA CEVA DIN CUVINTELE CĂRȚII ACESTEI PROOROCII, ÎI VA SCOATE DUMNEZEU .PARTEA LUI DE LA POMUL VIEȚII ȘI DIN CARTEA SFÂNTĂ, SCRISE ÎN CARTEA ACEASTA.“

Trebuie să fie cuvânt cu cuvânt, exact în modul cum este.

Lăsați-ne să scoatem un lucru mic în relief despre femeile care-și taie părul scurt. Cineva mă tot atacă din cauza aceasta, dar atâta timp cât o femeie își taie părul, chiar dacă lucrează mult în smerenie și dacă vrea să știe multe, ea totuși este greșită. Dacă poartă pantaloni scurți sau alte haine imorale, mie îmi este indiferent ce face ea dealtfel, dacă cântă bine sau predică, ea a rupt Cuvântul chiar dacă este vorba doar de un singur cuvânt! Voi vedeți, trebuie să fie FIECARE CUVÂNT. Nu numai fiecare propoziție, ci fiecare cuvânt.

Biblia nu permite nici o tălmăcire proprie (2 Pet. 1, 20). Trebuie să fie cuvânt cu cuvânt, așa cum este scris. Noi trebuie să credem; și nu numai să credem, ci noi trebuie s-o și trăim. Dacă n-o trăim, atunci nici n-o credem: noi o spunem doar.

Ne întoarcem la ceea ce am spus despre ucenici: ei nu puteau s-o explice, dar ei o credeau în orice caz. Ei au mărturisit și au trăit conform mărturisirii. Ei au rămas cu Cuvântul și l-au crezut în condiții deosebite și grele. Asta este exact cum trebuie s-o facem. Acesta este modul cum trebuie făcut. Indiferent ce face altul, noi trebuie să credem și să lucrăm corespunzător.

Gândiți-vă, El trebuia să vină ca Fiu al omului pentru că Scriptura spune, că Dumnezeu va ridica un Prooroc la fel ca Moise (Deut. 18, 15). De aceea El nu putea să vină și să se numească pe Sine, Fiul lui Dumnezeu, pentru că nu era prevăzut pentru timpul acela. EL a fost Fiul Omului, a proorocit, pentru a împlini și a descoperi cine este El, pentru ca toate lucrurile să se împlinească în El, despre care relatează Vechiul Testament în tablouri.

EL nici nu și-a ridicat capul când femeia aceea cananeancă a fugit spre El și a strigat: „O, Doamne, Fiul lui David, ai milă de mine“ (Mat. 15, 22). Ea nu avea nici un drept asupra Lui ca Fiu al lui David, pentru că ea era dintre neamuri. Ea nu avea mai multe drepturi asupra Lui ca Fiu al lui David, decât fiica mea asupra mea în calitate de „soț“ sau soția mea în calitate de „tată“. (Totuși una este fiica mea iar cealaltă soția mea, pentru că ea este fiica mea în Evanghelie).

Dar ea nu are nici un drept pământesc asupra mea, decât în calitate de tată. Nu, și tot așa de puțin avea dreptul această femeie la Isus ca Fiu al lui David. Dar orbul Bartimeu avea acest drept, pentru că el era iudeu.

Voi trebuie să știți cum trebuie să folosiți aceste cuvinte. Priviți doar la Hattie Wright în vremea celei de-a treia trageri! Voi vă amintiți doar cu toții. Femeia aceea a spus tocmai ce trebuia. Voi trebuie să spuneți cuvintele potrivite, cuvântul potrivit către Dumnezeu nostru.

EL a venit mai întâi ca Prooroc, Fiu al Omului, iar concetățenii Lui L-au răstignit. După ce a venit Duhul Sfânt, El a fost Fiul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Duh. EL era Duhul Sfânt, EL a trăit prin toate epocile Bisericii ca Fiu al lui Dumnezeu. În împărăția de 1000 de ani, El va fi Fiul lui David șezând pe tronul tatălui Său David. El este Fiul lui David ACUM. Gândiți-vă, ca Fiu al lui Dumnezeu, El a fost arătat în afara Bisericii, în epoca Bisericii Laodicea (Apoc. 3, 20-22), iar conform Luca 17, 22-37 El va fi descoperit din nou ca Fiu al Omului Proorocul care va împlini restul Scripturii.

Textele Scripturii se potrivesc pe deplin Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David. EL este același Dumnezeu în tot acest timp. EL și-a schimbat doar chipul Lui vizibil. „En morphe“. Pentru El este o dramă mare, iar El este Cel ce prezintă fiecare rol.

EL a venit ca Fiu al Omului, Proorocul, și a făcut exact ceea ce trebuia să facă un prooroc, până și femeia de la fântâna, în tot păcatul ei, L-a recunoscut. Ea a spus: „Noi știm când va veni Mesia, numit Hristosul, ne va spune totul.“ (Ioan 4, 25).

Ea L-a recunoscut pentru că în ea era o sămânță aleasă dinainte. Restul nu L-au recunoscut pentru că nu aveau nimic în ei prin care L-ar fi putut recunoaște. Ei erau în păcat de la început. Apoi El a venit în chip de Fiu al Omului, în epocile reformei lui Luther și Wesley și până acum. Apoi vedem cum au stricat totul (exact cum au făcut-o și iudeii) până când El a arătat ca Duhul Sfânt în epoca penticostală atunci ei L-au respins. Ei au făcut același lucru ca și Israelul. Ce face El acum? Vine ca Fiu al Omului, apoi ca Fiu al lui David. Vedeți cât de aproape ne aflăm? Fiul Omului, Fiul lui .Dumnezeu, Fiul lui David. EL va fi descoperit în zilele de pe urmă ca Fiu al Omului conform Maleahi 4, 5-6 și restul tuturor proorociilor care se referă la acest timp. EL nu mai duce tratative cu nici o biserică după ce L-au dat afară, ci El stă afară la ușă și bate, pentru că acolo mai este o sămânță aleasă, iar El trebuie s-o scoată afară. Dumnezeu ca Om S-a descoperit pe Sine Însuși.

În Ioel 3, 1 El a zis despre zilele din urmă: „... ȘI DUPĂ ACEASTA VOI TURNA DUHUL MEU PESTE ORICE FĂPTURĂ.“

Voi trebuie să priviți cuvintele acestea mai de aproape, pentru că în limba engleză există câteodată un înțeles dublu. De exemplu dacă zicem „Dumnezeu“. „La început Dumnezeu a creat cerul și pământul.“ Dar în realitate este astfel: „La început Elohim ...“ Cuvântul englezesc pentru Elohim este Dumnezeu, dar în realitate nu este așa, pentru că cuvântul „dumnezeu“ se poate adresa oricui. Voi puteți declara un idol ca dumnezeu. Voi puteți face dintr-un pian un dumnezeu. Voi puteți face din orice un dumnezeu. Dar cu cuvântul „Elohim“ nu este la fel. Acesta înseamnă: „Cel ce există prin Sine“ (Cel ce există veșnic). Un pian nu poate fi existent prin sine. Nu există nimic ce ar putea fi existent prin sine. Cuvântul „Elohim“ înseamnă „EL, care a existat dintotdeauna.“

Acolo unde citim că El a părăsit slava sau a fost revărsat, noi trăim cu impresia că este vorba despre o aducere a cuiva, ceva ce ar fi ieșit din El și ar fi altfel decât El. Dar cuvântul „kenos“ în limba greacă nu înseamnă că El ar fi adus ceva la existență, că brațul Lui sau ochiul Lui ar fi căzut afară, ci înseamnă că El s-a transformat. EL s-a revărsat în ceva ... Amin! ... într-un alt chip, o altă mască. Aici nu se spune că ar fi ieșit o altă persoană din El, numit Duhul Sfânt, ci El însuși era acesta. Amin! Ați înțeles?

EL s-a revărsat pe Sine în oameni. Hristos în voi. Ce frumos, ce minunat să poți gândi cum se revarsă Dumnezeu pe Sine într-o ființă omenească în cei credincioși. A fost o parte a dramei Lui de a face acest lucru. Dumnezeu toată plinătatea, plinătatea trupească a dumnezeirii era în această persoană, Isus Hristos, El era Dumnezeu, și numai Dumnezeu nu o persoană a treia, sau o persoană a doua, sau prima persoană, ci El era Persoana. Dumnezeu învăluit într-un trup omenesc.

„ȘI FĂRĂ ÎNDOIALĂ MARE ESTE TAINA EVLAVIEI ... „CEL CE A FOST ARĂTAT ÎN TRUP A FOST DOVEDIT NEPRIHĂNIT ÎN DUHUL, A FOST VĂZUT DE ÎNGERI, A FOST PROPOVĂDUIT PRINTRE NEAMURI, A FOST CREZUT ÎN LUME, A FOST ÎNĂLȚAT ÎN SLAVĂ“ (1 Tim. 3, 16), se referă în Biblie la originalul „Elohim“. Pentru că Elohim a devenit trup și noi L-am pipăit. Elohim ascuns în trup omenesc. Marele lehova care împlinește totul, timpul și este peste toate, a devenit Om, iar noi L-am pipăit.

Acesta este drumul Lui, drama Lui, modul cum se arată El. Este felul Lui de a ni se descoperi nouă ca o altă persoană.

Noi suntem muritori, El știe asta. Noi putem pricepe și cunoaște doar ca ființe omenești muritoare. Cunoștința noastră ajunge numai așa de departe cât ne-o permite mintea noastră. Restul trebuie să-l acceptăm prin credință. Noi trebuie să spunem că ne este indiferent dacă Îl vedem sau nu. Noi o credem în orice caz. Dacă este ceva sau nu, noi o credem totuși pentru că Dumnezeu a spus-o așa.

Este ca la Avraam care nu a putut să vadă pe fiul promis, pentru că nu era nici un semn vizibil de însărcinare la Sara. Nu, nici o înnoire în perioada feminină a soției sale. Totuși Dumnezeu i-a spus că așa va fi. Pântecul Sarei era mort, iar scânteia de viață a lui Avraam era deja uscată, la fel ca și viața din Sara, care se stinsese. Totuși el nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință, ci era tare în credință și a dat slavă lui Dumnezeu știind că Dumnezeu este în stare să îplinească tot ce făgăduise.

Este același mod cum trebuie să credem noi astăzi Cuvântul. Cum se va întâmpla? Eu nu știu, dar Dumnezeu a spus că așa va fi, asta ne ajunge.

Cine este această Persoană mare, invizibilă? Înainte de sfârșit, înainte de a fi venit fiul, Dumnezeu a venit personal la Avraam în chipul unui bărbat. Într-o zi Avraam Îl văzuse pe Același într-o lumină. El Îl văzuse în vedenii. El auzise vocea Lui și avea multe descoperiri; dar înainte de venirea fiului .promis, el L-a văzut în chipul unui bărbat cu care vorbise și căruia îi oferise mâncare și băutură. Dumnezeu Însuși ascuns în trup omenesc!

Aceasta este o parte a drumului lui Dumnezeu. În felul acesta El ni s-a descoperit. Descoperirea Cuvântului veșnic Dumnezeu, Iehova devenise trup exact așa cum este scris în Ioan 1, 1: „LA ÎNCEPUT ERA CUVÂNTUL, ȘI CUVÂNTUL ERA CU DUMNEZEU, ȘI CUVÂNTUL ERA DUMNEZEU.“ La început era Elohim, și Elohim devenise Cuvântul, Cuvântul era Elohim, iar Cuvântul devenise Elohim.

Vedeți voi, este același întotdeauna desfășurându-se simplu. La fel ca și însușirile o însușire este gândul vostru. La început Cel veșnic nici nu era încă Dumnezeu. EL era Cel veșnic. „Dumnezeu“ înseamnă „obiect de închinare“, dar El nu era asta încă (pentru că nu era încă nimic, pentru a l se închina). EL era Elohim, Cel ce este veșnic; dar în El erau gânduri. EL plănuise să primească un chip, de aceea El a vorbit un Cuvânt, iar Cuvântul s-a făcut trup.

Acesta este tabloul întreg de la Geneza 1 până la Apocalipsa. Aici nu este nicăieri vreo greșeală. Aici este Elohim întrupat, așa ca să poată să fie atins cu mâna, și noi Îl putem simți. În Împărăția de o mie de ani, Elohim va ședea pe

tron cu toți ai Săi în jurul Lui acei ce au fost aleși prin El înainte de întemeierea lumii.

Asta îmi aduce aminte de un bărbat care este turnător de clopote. Orice clopot trebuie să fie diferit de celălalt la sunet și totuși, deși s-a folosit același material pentru toate, totuși el schimbă cantitatea de fier, oțel, cupru, etc, pentru ca fiecare să aibe sunetul lui deosebit.

În același fel a făcut-o și Dumnezeu. EL a făcut pe unul pentru una, pe altul pentru altceva și din nou pe altul altfel, până când a obținut exact ceea ce a dorit. Astfel a venit El jos. Dumnezeu se dezvăluise pe Sine dintr-un stâlp de foc, prin prooroci și din nou în Fiul lui Dumnezeu, pentru că El era Dumnezeu.

EL este același Dumnezeu care descoperă totul, din plinătate în plinătate, din slavă în slavă. Acesta este drumul pe care îl parcurge Biserica. Prin toate epocile El s-a descoperit prin proorocii Lui, iar ei nu erau doar prooroci, ci erau dumnezei. EL a spus-o. Ceea ce spuneau ei era Cuvântul lui Dumnezeu. Ei erau trupul în care Dumnezeu era învăluit.

Isus a spus: „Nu este scris în Legea voastră: ‚EU am zis: Sunteți dumnezei?‘ Dacă Legea a numit ‚dumnezei‘ pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată, cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta pentru că am zis: ‚Sunt Fiul lui Dumnezeu!‘ (Ioan 10, 34-36).

Astfel Dumnezeu a luat chip de Om, numit Prooroc, Cuvântul Domnului venea la acest bărbat, de aceea nu era numai un prooroc, pentru că proorocul era doar învelișul, dar Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul omenesc nu ar proceda astfel cum o face acest Cuvânt. Vedeți voi ce vreau să spun? Acesta nu poate lucra în același fel. Dar acesta, era parțial Dumnezeu.

Aici era Cuvântul în chipul unui bărbat. EL nu și-a schimbat natura Sa, ci numai chipul. În Evrei 13, 8 spune că El este același ieri, azi și în veci. În felul acesta El nu și-a schimbat natura când a venit, pentru că El a fost dintotdeauna Proorocul în toate epocile. EL este tot același Cuvântul, Cuvântul, Cuvântul.

Este așa ca și cum eu m-aș schimba din soț în tată, când se naște copilul meu. După ce s-a născut nepotul meu, eu am devenit bunic. Dar eu nu m-am schimbat din cauza aceasta, eu sunt tot același.

Natura ne transformă la fel, dintr-un bărbat tânăr la un bărbat de vârstă medie, apoi la un bărbat bătrân. Voi vă schimbați doar forma exterioară. Doar nu puteți să aduceți aici pe un băiețel și să spuneți că este bunic. El nu poate fi încă, pentru că forma lui trebuie să se schimbe. După câțiva ani de schimbare va deveni bunic, dar el rămâne aceeași persoană în tot acest timp.

În felul acesta Dumnezeu se descoperă poporului Său. În epoca stâlpului de foc, El s-a descoperit poporului Său. În toată epoca Lui, Isus S-a descoperit poporului Său. În epoca Duhului Sfânt, ca Fiu al lui Dumnezeu, Fiul lui David, El se descoperă astfel poporului Său, făcându-Se de cunoscut poporului Său, și astfel se ține ascuns după ceva. Observați, El se descoperă pe Sine în același mod sau în .aceeași natură de fiecare dată. Dumnezeu a fost ascuns în Isus, pentru a isprăvi lucrarea răscumpărării pe cruce. Dumnezeu nu putea să moară ca Duh, pentru că El era veșnic; din cauza aceasta trebuia El să primească un chip, pentru a suferi moartea. EL a murit cu adevărat, dar El nu putea s-o facă în forma Sa dumnezeiască. EL trebuia s-o facă în chip de Fiu, ca Fiu al Omului.

Apoi când El s-a întors la rusalii, El a venit din nou ca Fiu al lui Dumnezeu. Vedeți acum ce vreau să spun? EL trebuia să se nască în trup omenesc, deși nu prin dorința sexuală, ceea ce confirmă încă o dată adevărul despre „Sămânța șarpelui“.

Observați viața proorocilor din toate timpurile. EL trebuia să fie mai mult decât un prooroc, iar pentru a putea fi asta, El trebuia să se nască printr-o fecioară. EL trebuia să fie născut dintr-o fecioară, pentru a lua blestemul de pe oameni. EL era otrava contrarie. Pentru faptul că partea cealaltă era născută prin sex (referitor la sămânța șarpelui). EL a dovedit asta prin propria Sa naștere, pentru că El nu a venit prin dorința sexuală, ci prin nașterea din fecioară. Apoi în această parte a dramei, pe care El a parcurs-o, a transformat chipul Său din lehova în Isus, pentru a împlini lucrarea de răscumpărare a lui Dumnezeu pe crucea de la Golgota.

În Ioan 12, 21 grecii au solicitat să-L vadă pe Isus și spuneau: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.“ Grecii aceștia erau oameni învățați, oameni mari. Ei aveau un respect mare pentru Dumnezeu, când Pavel a predicat pe muntele Mars. Ei erau cu știința și educația înaintea lumii. Ei erau un popor mare; dar închinarea și credința lor se baza pe mitologie.

Ei ajunseseră într-o mare euforie pentru bărbatul care putea să-i vindece pe bolnavi și care spunea lucruri dinainte, care urmau să se întâmple, încât au venit să-L vadă. Acum fiți atenți. Să nu scăpați ceva! Atunci când grecii au venit, ei i-au spus lui Filip din Betsaida: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.“ Astfel Filip și un alt ucenic, i-au adus ca să-L vadă pe Isus.

Acum observați exact cuvintele cu care Isus le-a răspuns, pentru că ei au venit ca să vadă, cine era El, dar ei nu puteau să-L vadă. Ei au văzut chipul, dar El era în Templul Lui. Dumnezeu era în Templul Lui, învăluit într-un trup omenesc.

Isus le-a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că, dacă, grăunțele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.“ (Ioan 12, 24). „A sosit ceasul, în care Fiul Omului va fi proslăvit, El trebuie să părăsească pământul acesta. Dar va veni ceasul, și nu îl veți putea recunoaște.“

De ce nu puteau ei să-L vadă pe Isus? EL era ascuns. Dumnezeu era învăluit. Grecii doreau un Dumnezeu, iar El era aici; dar ei nu puteau să-L vadă din cauza învelitorii a trupului Său.

Astăzi este exact așa. Ei nu-L pot recunoaște din cauza mahramei care este peste fețele lor.

Ei nu înțelegeau cum și de ce nu-L puteau vedea. Acolo stătea un bărbat. Ei veniseră să-L vadă pe Dumnezeu, iar ceea ce vedeau era un bărbat. Voi vedeți, ei nu puteau să-L vadă pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu era ascuns pentru ei. Acum rețineți asta în mintea voastră! Dumnezeu era ascuns într-un bărbat! Ei puteau să spună: „Nimeni nu poate face aceste lucruri decât dacă Dumnezeu este cu el. Totuși aici este un bărbat, iar lucrările lui Dumnezeu sunt descoperite prin El.“ Vedeți voi, ei nu puteau să înțeleagă că Dumnezeu era ascuns într-un bărbat, așa cum a fost întotdeauna.

Dumnezeu era într-un templu omenesc. Acum fiți foarte atenți! EL este același IERI, AZI ȘI ÎN VECI. Dumnezeu învăluit, ascunzându-Se de lume, învăluit într-o ființă omenească. Grecii aceia spuneau: „Noi am vrea să-L vedem.“ Isus a spus: „Bobul de grâu trebuie să cadă în pământ și să moară.“ În voi trebuie să moară toate închipuirile voastre. Voi trebuie să ieșiți din gândurile voastre proprii.

Ucenicii aceia nu erau în măsură să explice ce a vrut să le spună Isus prin a mânca trupul Lui și a bea sângele Lui, dar gândurile lor proprii din ei muriseră. Ei erau morți față de principiul propriu. Privind spre Isus, ei erau morți. Indiferent cât de biruiți păreau ei, credeau totuși cu orice preț. Ei îl vedeau în bărbatul acesta pe Dumnezeu, care mânca și bea cu ei, care pescuia și dormea cu ei, care era născut pe pământ, vorbea cu ei, purtând haine ca și ei. Dar grecii nu puteau să-L vadă pentru că El era ascuns .de ochii lor într-o ființă omenească.

Dumnezeu învăluit în chipul unui om, retras de privirile lor. Ei puteau să vadă doar un om, dar cei aleși dinainte puteau să-L vadă pe Dumnezeu. Unul îl vedea ca bărbat, celălalt îl vedea ca Dumnezeu. A fost Dumnezeu învăluit într-o ființă omenească. Amândoi erau corecți, dar credința este ceea ce nu vedem și totuși credem. EL era în trup omenesc, iar acest trup omenesc era perdeaua. Perdeaua s-a rupt pentru ca Dumnezeu să fie descoperit.

În Vechiul Testament când Dumnezeu a șezut pe tronul de har, El a fost ascuns de ochii oamenilor printr-o perdea. Amin! Această perdea L-a ascuns pe Dumnezeu. Ei știau că Dumnezeu este acolo, deși ei nu puteau să-L vadă.

Acel stâlp de foc nu li s-a mai arătat. Ați observat că după ce s-a retras stâlpul de foc după perdea, El nu a mai apărut decât în Isus Hristos? Dumnezeu era învăluit.

Când El a fost aici pe pământ, a zis: „EU am ieșit de la Dumnezeu și Eu Mă întorc din nou la El.“ Apoi după moartea Sa, înmormântare și înviere, când Pavel (Saul) se afla pe drumul Damascului, a apărut iarăși același stâlp de foc. Ce a fost? Stâlpul apăruse din nou de după perdea. Mai întâi El era după perdea. După ce perdeaua în care a fost învăluit s-a rupt în ziua răstignirii, tronul de har a apărut în plinătatea Sa.

Iudeii nu puteau să înțeleagă, cum putea Dumnezeu să aibă milă de un popor stricat și păcătos, cum suntem noi. Ei nu puteau să-L vadă pe Cel care lucra cu milă, pentru că El era ascuns. EL era în spatele tronului de har, pe partea interioară care Îl acoperea. Înainte de momentul ruperii perdelei, orice intrare în spatele perdelei însemna pentru oricine o moarte sigură.

O, de aici noi vom primi imediat o învățătură, dacă o veți primi! A merge în spatele acestei perdele ... Unul din fii preotului a încercat o dată și a trebuit să moară. "Să nu vă duceți după perdea!"

Până atunci nu era încă nici o răscumpărare. Tot ce este parțial, nu este încă lucrarea întreagă. Păcatul era acoperit, încă nu era șters. Șters însemna despărțit și pus la o parte. Sângele oilor și al caprelor nu putea să efectueze aceasta. Din cauza aceasta, Iehova era ascuns după o perdea. Un om ar fi murit dacă ar fi încercat să meargă după perdea, unde era ascuns El. La răstignire însă, când Isus care era acest Dumnezeu învăluit, murea acolo pe Golgota, Dumnezeu a trimis foc și fulgere și a rupt această perdea de sus până jos, încât tronul de har a apărut la vedere; dar ei erau orbi pentru a vedea acest lucru.

Așa cum a spus Pavel: „Dacă le este citit din Moise, această perdea este încă înaintea inimilor lor.“ O frate, soră, asta este ceea ce au făcut iudeii când s-a rupt perdeaua, iar Dumnezeu apăruse într-o vedere clară, atârând acolo pe cruce. EL era într-o vedere clară, dar ei nu puteau să-L vadă. Este posibil ca neamurile să facă același lucru? O, Doamne, ei au avut deja epocile Bisericii al Fiului lui Dumnezeu, dar aceste denominațiuni, această perdea de tradiții pe care am avut-o de la rusalii încoace, s-a rupt. Oamenii au spus: „Zilele minunilor au trecut.“ Dumnezeu a ridicat perdeaua, iar aceste tradiții denominaționale s-

au rupt și El a devenit vizibil; dar ei sunt dispuși din nou să-L răstignească. Dumnezeu descoperit într-o vedere clară.

Ei ar fi trebuit să-L vadă acolo, dar El a fost prea simplu; El era un om obișnuit. Când a stat acest bărbat acolo, ei spuneau: „Ce fel de școală are El?“ Dar gândiți-vă numai, când sulița aceea a străpuns trupul Lui, iar Duhul Îl părăsise, lada cu banii de jertfă a fost răsturnată în templu, când fulgerul cutremura pământul, rupând perdeaua. Ce a fost? Acolo atârna Dumnezeuul nostru pe Golgota, iar ei erau prea orbi pentru a vedea, deși El era expus vederii. Ei nici astăzi nu pot vedea. De ce? Ei sunt orbi.

Mai târziu, El a venit la Pavel, apoi la Petru acolo la închisoare, ca stâlp de foc. Dar în zilele din urma, El urma să vină din nou. Un stâlp de foc trebuie să vină pentru a descoperi pe Fiul Omului și să readucă Cuvântul vieții. Tradițiile religioase sunt vânturate la o parte. Denominațiunile sunt dărâmate. Nu există nimic ce ar putea s-o oprească.

Ce fel de Duh va pricinui aceasta? Exact așa cum a fost în zilele primului timp al Bisericii. Priviți ce a făcut El în zilele lui Ilie și în zilele lui Ioan Botezătorul. Gândiți-vă doar ce a spus acest Prooroc: „Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: ‚Avem ca tată pe Avraam!‘ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.“ (Mat. 3, 9). Puteți să vedeți ceea ce a spus El: „Să nu spuneți, eu fac parte de aici sau de acolo, sau că asta înseamnă ceva.“ Dumnezeu poate să ridice perdeaua și să arate cine este El. Observați cum este ruptă perdeaua de aici.

A existat un timp în Scriptură, dacă un om intra după această perdea, însemna moartea sa sigură. Acum însă înseamnă moartea pentru cel ce nu intră. Amin! Dacă nu puteți să străpungeți perdeaua tradițiilor și denominațiunilor pentru a vedea pe Dumnezeu în puterea Sa, înseamnă moartea. Atunci însemna moarte pentru cineva care intra, acum înseamnă moarte pentru cel ce rămâne afară, pentru că tronul de har este vizibil. Orice om îl poate vedea. Perdeaua este ruptă. Glorie Dumnezeului nostru!

Cum a putut Dumnezeu să ne dăruiască har, unor păcătoși ca noi, este o taină, pentru că El S-a ascuns, însă acum este vizibil pentru toți descoperit prin Cuvântul Său. Este întotdeauna Cuvântul care este Dumnezeu. Cuvântul care deschide totul.

Dacă acești oameni ar fi cunoscut Cuvântul, atunci ei ar fi văzut tronul de har în ziua în care a murit Isus. Cine era acest bărbat? Ei ar fi recunoscut cine era El. De ce s-a rupt perdeaua? Gândiți-vă, atunci însemna moartea dacă mergeai după perdea, de aceea nu a recunoscut nimeni. Moise văzuse chipul

Lui. A fost spatele unui bărbat, pe când aici pe Golgota era un spate care sângera. Totuși era același bărbat. Dumnezeu vroia să le arate cine era El.

Dumnezeu vroia să le arate tronul de har, de aceea a fost ruptă perdeaua din templu, de sus până jos, prin mâna lui Dumnezeu, de sus, și arăta pe Dumnezeu în claritate. Era Isus Hristos atârnat acolo pe crucea de pe Golgota, tronul de har; dar oamenii erau prea orbi să vadă.

Acum trebuie să repetăm ceva. De rusalii Cuvântul venea în forma Fiului lui Dumnezeu, dar ei au început să se organizeze la Niceea, Roma. Apoi s-a continuat cu metodiștii, bapțiștii, presbiterienii, pentecostalii, etc. Acestea sunt tradiții organizate de oameni, până când ei nu mai știu unde se află. Dar glorie Dumnezeului nostru, El a promis în zilele din urmă că ne va arăta Cuvântul Lui în mod clar, și-l va descoperi din nou înaintea noastră.

Dacă ei ar fi cunoscut Cuvântul, atunci ei ar fi știut cine este Isus. Astăzi este la fel, dacă oamenii ar cunoaște Cuvântul Lui, atunci ei ar recunoaște și ceasul în care trăim noi și ce se întâmplă în timpul nostru; dar ei refuză pe baza tradițiilor lor, să dea ascultare Cuvântului lui Dumnezeu.

Dacă iudeii ar fi înțeles ce se întâmplă în timpul lor căci perdeaua a fost ruptă ei ar fi înțeles și scopul pentru care a fost ruptă perdeaua. Care este scopul acestei treziri care are loc acum? Va dăinui ea? Va fi binecuvântată? Eu nu dau nimic pe toate imitațiile sau ce va mai apare încă, însă gândiți-vă că și în timpul lui Moise era o mulțime amestecată.

Dar cine lucrează prin aceasta? Este Însuși Iehova care scoate la iveală diferența dintre dreptate și nedreptate; fie ei metodiști, bapțiști sau pentecostalii, care se cred în drept. „DUMNEZEU SĂ FIE GĂSIT ADEVĂRAT ȘI TOȚI OAMENII SĂ FIE GĂSIȚI MINCINOȘI.“ (Rom. 3, 4). Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Dumnezeu nu are nevoie de tâlcuitori pentru că El Însuși dă propria Sa tâlcuire. EL descoperă Cuvântul Său, aceasta este tâlcuirea, Dumnezeu se descoperă în mijlocul nostru. Noi vedem mâna Lui cea mare care descoperă toate aceste lucruri.

Eu am un mesaj de adus despre această temă, cum trebuie să observăm mâna Domnului în ceea ce face El și cum o desfășoară înaintea noastră.

Oamenii spun: „Oh, aceasta este o prostie.“ „Asta este fanatism.“ „Nu este nimic în spatele ei.“ „Acesta este Beelzebul.“ „Este de la satana.“ „Este vrăjitorie.“ Vedeți voi, este exact ceea ce au spus ei despre Isus. O, biserică, voi predicatori ai Evangheliei, și voi care citiți aceste scrieri, nu puteți să recunoașteți ziua în care trăim noi? Nu puteți recunoaște ceasul în care ne aflăm, când Dumnezeu Se descoperă? Vedeți doar cum a luat El această

perdea și a rupt-o în două părți, pentru ca ei să aibe posibilitatea de a recunoaște pe Dumnezeu în claritate ...

În ciuda tuturor lucrurilor ei erau orbi în a recunoaște. EL face același lucru și astăzi trimițându-ne Cuvântul Său înaintea ochilor noștri, exact în felul cum ne-a fâgăduit-o.

Știți voi ce va face biserica dintre neamuri? Exact ceea ce a făcut biserica iudaică. Biserica este prea oarbă pentru a recunoaște despre ce este vorba, dar va fi pe inimile lor, exact cum a fost în zilele acelea. Voi trebuie să intrați înăuntru prin această perdea.

Cum a putut Dumnezeu să se îndure de cei ce au respins? Gândiți-vă doar ce era aici. Dumnezeu descoperea ce era în spatele perdelei „Cuvântul“. Cuvântul era învăluit, dar unde se afla? Era în chivot. Perdeaua trebuia să ascundă Cuvântul. Isus era Cuvântul, iar El încă mai este Cuvântul.

Perdeaua tradițiilor ascunde și azi Cuvântul. Dacă tradițiile spun: „Nu este așa“, chiar atunci Dumnezeu mărturisește că este adevărat, prezentându-L în fața lumii întregi, așa de strălucitor ca soarele. Totuși ei nu recunosc adevărul. Dumnezeu să se îndure de ei! În comparație vorbind, este așa ca și cum ar vorbi Moise din prezența lui Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru epoca respectivă. Acum fiți atenți! Să nu scăpați asta!

„DOMNUL S-A POGORÂT PE MUNTELE SINAI ȘI ANUME PE VÂRFUL MUNTELUI. DOMNUL L-A CHEMAT PE MOISE PE VÂRFUL MUNTELUI. ȘI MOISE S-A SUIT SUS. DOMNUL I-A ZIS LUI MOISE: „POGOARĂ-TE ȘI PORUNCEȘTE POPORULUI CU TOTDINADINSUL SĂ NU DEA BUSNA SPRE DOMNUL, CA SĂ SE UITE, PENTRU CA NU CUMVA SĂ PIARĂ UN MARE NUMĂR DINTRE EI.“ (Exod 19, 20-21).

Moise venea din prezența lui Dumnezeu. El intrase în acest Cuvânt. Cuvântul a fost scris, iar el a fost în prezența lui Dumnezeu cu acest Cuvânt. El posedea Cuvântul pentru epoca respectivă. Voi știți doar că există un Cuvânt pentru fiecare epocă. Când a apărut Moise, fața lui a strălucit (Exod 34, 29). Vedeți voi, Cuvântul era în el gata pentru a fi descoperit. Cuvântul adevărat era pregătit pentru a fi dat poporului. Dumnezeu a scris Cuvântul care era cu Moise.

Moise posedea Cuvântul pentru ei. El avea Cuvântul cel viu care era numai ascuns, învăluit. Moise trebuia să-și acopere propria lui față cu o mahramă. De ce? Pentru că el posedea Cuvântul. Amin! Până la descoperirea Cuvântului, Moise trebuia să rămână acoperit. Acum gândiți-vă, după ce Cuvântul a fost descoperit, Moise a devenit din nou Moise, dar atâta timp cât Cuvântul era în el, așteptând pentru a fi vestit, atâta timp el era Dumnezeu. El nu mai era Moise. El

poseda Cuvântul Domnului pentru epoca respectivă. Nimic nu i se putea întâmpla până ce trecea acest timp. El posedea acest Cuvânt în sine. Din această cauză oamenii trebuiau să-și ascundă fața de Moise când venea la ei. Ei nu puteau să înțeleagă, dar el era transformat. El era o altă persoană. El venise cu acel Cuvânt pentru că el posedea Cuvântul, lui i-a fost dat Cuvântul pentru popor.

Acum priviți, dacă Moise O, frate, ... poate veți auzi asta ca o jignire, dar apostolul Pavel spune în 2 Cor. 3, 13-18; ... că dacă Moise trebuia să-și ascundă fața din cauza slavei celei mari care era pe fața lui, încât orbea poporul, cu cât mai mult o face acum?

Gândiți-vă, aici era o slavă naturală, pentru că era o lege firească naturală, care era trecătoare.

Oameni orbiți duhovnicește! Slava respectivă trebuia să înceteze, dar slava aceasta este netrecătoare. Moise posedea o lege firească, a condamnării. În legea aceasta nu era har; era doar condamnare. Nu exista iertare. Legea le spunea cine erau ei; dar aceasta vă dăruiește un drum în libertate.

Dacă acest Cuvânt este descoperit, oh! Ce fel de față va avea? Trebuie să rămână învăluit. Acum observați, Duhul este învăluit într-un templu omenesc.

Moise vorbise cuvinte naturale, acoperit cu o perdea naturală. Acum, Pavel spune în 2 Cor. 3, 6 în sensul acesta despre Cuvântul Duhului, "noi nu suntem slujitori după litera legii, ci slujitori după Duh." Asta înseamnă că Duhul ia litera și o face vie. Ceea ce avea Moise era numai o lege. Dacă priveai în lege, aflai că spune: „Să nu preacurvești; să nu furi; să nu minți; să nu faci asta sau cealaltă.“ Moise trebuia să privească la acestea, dar acesta este Duhul care vine la Cuvântul făgăduit pentru această epocă, și-L descoperă nu două table din piatră, ci prezența Dumnezeului Celui viu, nu un gând mistic sau ceva închipuit, ci făgăduința adevărată a lui Dumnezeu descoperită și prezentată înaintea ochilor noștri.

Prin ce fel de perdea este ascunsă aceasta? Sub lege. Totul era așa de puternic, ei Îl vedeau pe Iehova pe munte venind jos într-un stâlp de foc și El cutremura pământul. Dacă cineva se apropia de munte, trebuia să moară. Totul era așa de puternic, până și Moise a spus: „Sunt plin de frică și cutremur.“ Dacă El a cutremurat în acel timp numai muntele acela, de data aceasta va cutremura cerul și pământul (Evrei 12, 21-29).

Dacă atunci era o perdea naturală pentru învăluire, acum este însă o învăluire printr-o perdea duhovnicească. Nu încercați să priviți la cea naturală,

intrați în Duhul și vedeți atunci unde sunteți și recunoașteți ceasul în care trăiți. Înțelegeți acum aceasta?

Este o perdea duhovnicească care s-a extins peste oameni în zilele acestea. „Eu sunt metodist, eu sunt tot așa de bun ca alții! Eu sunt un baptist. Eu sunt pentecostal.“ Nu puteți să vedeți că aceasta este o perdea tradițională care-L ține pe Dumnezeu ascuns înaintea voastră? Asta vă oprește să priviți mesajul. Voi spuneți: „Eu sar în sus de bucurie!“ Dar El nu a vorbit despre așa ceva. El a spus: „Fiecare Cuvânt“. Eva a crezut fiecare Cuvânt în afară de unul. Trebuie să fie CUVÂNTUL DEPLIN AL LUI DUMNEZEU, făgăduința descoperită a acestui ceas.

Într-o zi a venit la mine un predicator baptist din Arizona și a spus: „Frate Branham, eu am ceva împotriva ta. Tu încerci să-i încredințezi pe oameni că ei ar trăi într-o epocă apostolică și să-i aduci până acolo să trăiască ca în zilele apostolilor; dar epoca apostolilor a încetat să existe odată cu apostolii.“ Eu l-am întrebat: „A încetat?“ El a răspuns: „Da.“ Eu l-am întrebat: „Cine era purtătorul de Cuvânt din acele zile?“ El a răspuns: „Cei doisprezece apostoli.“ Eu am spus: „Înseamnă că apostolul Pavel era exclus. Purtătorul Cuvântului de la rusalii era Petru. După ce au văzut pe Duhul Sfânt lucrând, el a spus: ‚Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.‘ (Fap. 2, 39).

Dacă El mai cheamă încă, atunci sună același Cuvânt și pentru azi. Când a încetat atunci epoca apostolică? Epoca apostolică încetează abia atunci când Dumnezeu încetează să mai cheme.“ Eu am spus: „Petru a spus că nu va avea sfârșit. Acum tu îmi spui că a încetat. Când a încetat să mai existe?“ El a spus: „Nu am spus-o în nume de rău.“ Eu am spus: „Nu domnule, nu face nimic.“ El nu a mai răspuns nici un cuvânt. El și-a luat doar pălăria și a plecat.

Trebuie să ai Cuvântul ca să poți face ca Isus când l-a întâmpinat pe satan: „Este scris.“ Petru spunea că aceeași binecuvântare apostolică există pentru fiecare pe care Dumnezeu îl va mai chema. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu, Cuvântul învăluit într-un trup omenesc, era învăluit și în Moise. Prezența lui Dumnezeu era în el. El era așa de desăvârșit cu acest Cuvânt în sine, încât trebuia să-și acopere fața. El era un proroc confirmat, care descoperea Cuvântul și îl aducea poporului. „Să nu faci asta, să nu faci cealaltă.“ Dumnezeu trebuia să se învăluiească într-un om, pentru a aduce Cuvântul generației respective; dacă nu, acest Cuvânt i-ar fi orbit și pe cei

chemați afară. Oamenii care se aflau acolo în pustiu nu puteau să suporte priveliștea. Noi citim asta în Exod 20, 19. Ei spuneau: „Lăsați să vorbească Moise, nu Dumnezeu.“

Vedeți voi acum de ce nu apare stâlpul de foc deseori în public? Dumnezeu a spus: „Voi ridica din mijlocul lor un Prooroc care le va aduce Cuvântul.“ El a venit exact așa cum a spus-o. Apoi El a mai spus: „Acum Moise, dacă ei doresc să vadă ce este Cuvântul, așa cum M-am arătat ție acolo, în tufișul care ardea, așa voi veni jos și voi învălui muntele în foc. Atunci ei vor recunoaște că tu ai vorbit adevărul. Eu voi apare în același mod în foc și voi confirma slujba ta înaintea poporului, legitimând-o.“ Aceasta este cu alte cuvinte, ceea ce i-a spus El lui Moise.

Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Acum te voi prezenta înaintea poporului. Tu le-ai spus că Eu te-am întâlnit acolo, în tufișul care ardea. Acum voi veni jos înaintea lor în același foc, pentru ca oamenii să recunoască că tu nu le-ai vestit o minciună.“ EL poate s-o dovedească științific, dacă voi o doriți. Când Iehova a început să tune, poporul a zis: „O, nu! O, nu! Să nu ne vorbească Iehova, altfel vom muri!“ .Vedeți voi, EL TREBUIA să rămână învăluit. Astfel Dumnezeu s-a învăluit în Moise, i-a dat lui Moise Cuvântul, iar Moise a venit jos de pe munte și a vorbit Cuvântul Domnului acoperindu-și fața cu o mahramă. Iehova învăluit în chipul unui prooroc.

Dumnezeu a spus că nu le va mai vorbi în felul acesta (Exod 20). EL le-a mai vorbit doar printr-un prooroc. Acesta era singurul mod în care urmează să vorbească și în continuare. Aceasta este singura cale, cum a vorbit EL întotdeauna. Așa este! Niciodată într-un alt fel! EL nu minte.

Observați că NUMAI MOISE ERA CEL CARE POSEDA CUVÂNTUL. Nu exista nici o altă grupare care să vină la popor; nu erau fariseii, saducheii sau vreo altă sectă sau grupă. Era Moise. EL îl avea numai pe acest bărbat. Dumnezeu nu poate să se folosească de două sau trei formațiuni diferite. EL ia un singur bărbat. MOISE POSEDA CUVÂNTUL ȘI NUMAI MOISE SINGUR! Nici Iosua nu-l poseda. Nimeni nu îl poseda. Amin!

Iosua era un general. El comanda armata, el era credincios, un creștin; dar Moise era un prooroc. El era proorocul deosebit al aceluia ceas. Voi veți observa că Cuvântul nu a venit niciodată la Iosua, înainte ca vremea lui Moise să fie încheiată. O nu! Dumnezeu discută numai cu un singur om în fiecare timp. Dumnezeu este numai Unul. Numai Moise poseda Cuvântul, nu o grupă.

Vedeți însă, Dumnezeu a avertizat poporul ca nici o persoană să nu încerce să-l urmeze pe Moise prin această perdea. Orice imitație era exclusă: fie ea

femeie, un bărbat, un preot sau oricine ar fi fost el, indiferent cât de sfânt ar fi sau cât ar fi de onorat de oameni. EL i-a avertizat: „Lăsați-l pe Moise să vină singur.“ Dacă un om sau un animal ar fi călcat granița de la poalele muntelui, ei erau morți pe loc.

Să nu intrați forțat prin această perdea. Această perdea aparține numai unei singure persoane. O dată pe an avea voie să intre în templu un bărbat care era rânduit pentru aceasta și corespundea cerințelor. El nu intra înăuntru pentru a aduce Cuvântul, ci pentru a duce sângele la altar (Evrei 9). Era doar unul care avea voie să intre. Altul trebuia să moară. Astăzi ei mor duhovnicește. Acum este o perdea duhovnicească, atunci era o perdea naturală; dar totuși ei îndrăznesc să intre după această perdea. Voi puteți să le explicați, dar ei spun: „O, eu știu, dar ...” Ei totuși merg, este în ordine; dar asta poate însemna doar un singur lucru.

Gândiți-vă că ultima plagă în Egipt înaintea exodului, era moartea. Ultima plagă aici pe pământ înainte de exod, va fi moartea spirituală! Atunci ei vor fi arși și se vor întoarce în praful pământului. Cei dreپți însă vor călca pe cenușa lor. „Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor.“ (Mal. 4, 3).

Ultima va fi moartea spirituală, refuzarea și respingerea Cuvântului. Observați că Dumnezeu a avertizat ca nimeni să nu încerce să-l urmeze pe Moise înăuntru în această perdea de foc. Moise trebuia să fie învăluit. Moise intra în acest stâlp de foc, iar când intra și ieșea era învăluit. El intra înăuntru și lăsa tradițiile în urma lui, tradițiile bătrânilor. EL VĂZUSE STĂLPUL DE FOC, dar acum EL INTRA ÎN STĂLPUL DE FOC și ieșea afară învăluit. Cuvântul lui Dumnezeu era învăluit într-un bărbat.

El avertiza ca nimeni în afară de el să nu încerce. Nimeni să nu îndrăznească să îl înlocuiască pe Moise sau să-l imite. Ei trebuiau să lase așa ceva la o parte! Indiferent dacă era preot, un om sfânt, un cardinal, un episcop sau indiferent cine era, dacă încerca să intre în spatele perdelei el trebuia să moară. Dumnezeu îi avertizase. EL nu vrea imitatori. Cuvântul Său este descoperit doar UNUIA. Întotdeauna a fost așa. În fiecare epocă venea un proroc cu Cuvântul Domnului, de fiecare dată, prin întreaga Scriptură. Cuvântul vine întotdeauna numai la un proroc. În fiecare epocă este la fel, și în epocile Bisericii, de la prima până la ultima. Alții își au locul lor, așa este, dar să vă țineți departe de stâlpul de foc!

Ce lecție învățăm de aici! Fiecare dorea să fie un Moise. Gândiți-vă ce a spus Datan și toți ceilalți acolo în pustiu: „Acum Moise un moment. Tu te-ai ridicat prea sus. Aici mai sunt și alți bărbați pe care i-a chemat Dumnezeu.“

Acesta a fost adevărul. Fiecare lucra lăudabil atâta timp cât rămânea în formație; dar dacă unul încerca să se ridice și să ocupe poziția lui Moise pe care i-o dăduse Dumnezeu, pentru care Moise a fost rânduit, neîntârziat venea foc din cer și pământul se deschidea și îl înghițea pe loc. Fiți atenți! Fiți doar creștini buni care cred Cuvântul. Rămâneți departe de stâlpul de foc!

Ce lecție! Atunci când Dumnezeu S-a arătat la început lui Moise în tufișul care ardea, El era învăluit într-un stâlp de foc, ascuns în tufiș; era ascuns la fel ca și după perdea, pe tronul de har, acolo la altar în cortul descoperirii. EL este întotdeauna învăluit. Dumnezeu l-a împuternicit pe Moise, acolo afară, prin același stâlp de foc, înaintea poporului.

Acum observați, citiți cu mine? Sau sunteți cu gândurile în altă parte? Cine are urechi, să audă! Să mai repetăm o dată. Atunci când Dumnezeu i S-a arătat lui Moise, El era într-un stâlp de foc. Asta s-a întâmplat când Dumnezeu l-a chemat pe Moise în slujba rânduită. Moise a relatat poporului aceasta, dar ei nu au putut să creadă. El făcuse minuni și alte lucruri, dar în timpul respectiv El S-a arătat în formă vizibilă și S-a descoperit într-un mod natural, autorizând slujba lui Moise ca același Dumnezeu care îi vorbise. EL se arătase în forma unui stâlp de foc punând muntele într-o flacără de foc.

Dumnezeu se învăluisese în același foc, în același stâlp de foc când apăruse, de aceea ei puteau să audă numai Cuvântul lui Dumnezeu. Puteți să cuprindeți asta? Ei auzeau glasul Lui, pentru că Moise poseda Cuvântul viu pentru Israel. Dumnezeu a confirmat astfel Cuvântul Său prin Moise. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise: „DU-TE ACOLO JOS, EU VOI FI CU TINE! NIMIC ȘI NIMENI NU ȚI SE VA ÎMPOTRIVI. EU SUNT CEL CE SUNT.“ Moise s-a dus și a spus: „Poate nu mă credeți, dar Dumnezeu mi s-a arătat în stâlpul de foc și m-a însărcinat cu aceste lucruri.“

Pastorul faraon spunea: „Oh, noi avem tot felul de lucruri de acestea în circulație. Tu nu ai nimic decât un truc ieftin de vrăjitorie. Eu am aici vrăjitori care la fel pot transforma un toiag într-un șarpe. Veniți aici, vrăjitorii mei.“ Și ei au venit și au făcut același lucru. Dar pe Moise nu l-a deranjat. Lui îi era indiferent câți imitatori erau acolo. Pentru el nu era nimic deosebit, el a rămas liniștit. După ce șerpii vrăjitorilor s-au târât pe pământ, șarpele lui Moise a înghițit tot restul șerpilor.

Este exact așa cum a fost cu apostolii în Ioan 6, 67. Ei nu puteau s-o explice, nici Moise nu știa cum o va face Dumnezeu, dar el era sigur că El o va face. Gândiți-vă, Dumnezeu a spus că lane și lambre se vor ridica în zilele de pe urmă ca imitatori și vor încerca să-i ducă în eroare și pe cei aleși dacă va fi cu puțință.

„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.“ (Mat. 24, 24).

Ei vor face aceleași lucruri, aceleași minuni și toate aceste lucruri. Observați Cuvântul! Dacă un om spune că el face astfel de minuni și totuși mai crede în trei dumnezei, atunci să rămâneți departe de el. Noi știm că aceasta este ceva pe dos. Nu există așa ceva. Fiecare Cuvânt trebuie să fie din gura Dumnezeului Celui viu.

„Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame, și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe CĂ OMUL NU TRĂIEȘTE NUMAI CU PÂNE, CI CU ORICE LUCRU CARE IESE DIN GURA DOMNULUI TRĂIEȘTE OMUL.“ (Deut. 8, 3).

În Gen. 1 era „Un Cuvânt“.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.“ (Ioan 1, 1).

Apoi în Apoc. 22, 18-19 spune că nu este permis să se adauge sau să se scoată nici măcar UN Cuvânt. Trebuie să fie tot același Cuvânt.

Oamenii văzuseră că se întâmplase ceva. Moise a fost învăluit pentru că el era proorocul, iar Dumnezeu confirmase Cuvântul Lui prin semne și minuni. Apoi, după ce acești oameni s-au despărțit de Egipt și erau o biserică de sine stătătoare (pentru că biserică înseamnă „chemați afară“, și după ce au fost chemați afară din lume, ei au devenit un popor), Dumnezeu S-a făcut de cunoscut că El a fost acel stâlp de foc.

EL confirmase mesajul lui Moise pentru că acolo era stâlpul de foc. Ei ar fi putut face atunci un clișeu dacă ar fi avut o cameră de luat vederi, pentru că totul era îmbrăcat în foc. Era Dumnezeu care mărturisea că mesajul era pregătit. Totul vorbea acum pentru poporul care era sub semnul exodului, iar Dumnezeu ținea pe proorocul Lui înaintea poporului care trebuia să iasă. Acești oameni au observat că ceva se întâmplase cu Moise.

El era altfel decât ei, iar mesajul lui era altfel. El se deosebea de preoți și de toți ceilalți. El era o persoană transformată. Însuși Dumnezeu S-a ascuns în proorocul Lui pentru a vorbi cuvintele Lui poporului. Asta este ceea ce a făcut

El. Moise era pentru popor Cuvântul viu, însă ascuns prin acest stâlp de foc. El vorbea despre lucruri care mai târziu urmau să fie învăluite după perdea.

Cuvântul trebuia să vină mai întâi de la Moise, pentru că Moise posedea Cuvântul. Aceste cuvinte erau scrise de însuși Dumnezeu și nimeni nu putea să le tâlcuiască. Moise trebuia mai întâi să le tâlcuiască. Acesta este motivul pentru care el trebuia să își acopere fața. Puteți să recunoașteți acum?

Noi am putea repeta încă o dată, dar tainele Lui trebuie descoperite. Dar pentru a putea descoperi Cuvântul, Moise trebuia să devină Dumnezeu pentru poporul Israel. Poate veți zice: „Asta este o prostie.“ Dar El însuși i-a vorbit astfel lui Moise: „Tu vei fi Dumnezeu, iar Aaron va fi proorocul tău.“

„El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.“ (Exod 4, 16).

Dumnezeu este întotdeauna în spatele unei perdele, ascuns de mulțime. "Tatăl Meu a ascuns-o înaintea înțelepților lumii și a descoperit-o copilașilor care o învață cu plăcere."

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.“ (Mat. 11, 25).

Oamenii care au văzut stâlpul de foc, spuneau: „Noi suntem mulțumiți. Lăsați-l acum pe Moise să ne vorbească. Să nu ne mai vorbească Dumnezeu, pentru că să nu murim.“ Moise a intrat direct în stâlpul de foc, iar Dumnezeu i-a spus: „EU nu vreau să mai vorbesc poporului în felul acesta. EU le voi da un prooroc.“ Astfel este felul Lui de lucrare, așa a făcut-o întotdeauna.

Proorocul însă trebuie să posede Cuvântul Lui. Dacă acesta este învelit în vreo tradiție, înseamnă că Dumnezeu nu l-a trimis niciodată. Dacă este învelit în Cuvântul Lui, atunci Dumnezeu va confirma. Dumnezeu Însuși tâlcuieste Cuvântul Lui. Moise vorbea, iar Dumnezeu tâlcuia. Amin. Moise spunea: „Așa vorbește Domnul!“ iar Domnul făcea exact ceea ce spusese. Asta îndepărta orice îndoială. Apoi El a zis: „Acum Moise, tu și întregul popor înțelegeți pentru că ți-am arătat totul și Eu te-am confirmat.“

Dumnezeu se învăluisese în acest prooroc pentru a vorbi Cuvântul poporului Său. Moise era pentru ei Dumnezeul cel viu, Cuvântul cel viu al lui Dumnezeu descoperit. Din cauza aceasta a fost învăluită și fața lui. Știți voi că același Cuvânt într-un creștin adevărat este învăluit pentru un necredincios? Ei văd femei cu părul lung și cu haine normale și spun: „Priviți această modă veche.“ Dacă ei văd femei cu părul frumos legat, ei spun: „Iată o roată de rezervă pe capul ei.“ Dar priviți, totul le este ascuns și învelit. Ei sunt orbi! „O“, spun ei, „eu

am un titlu academic.“ Pentru mine este indiferent ce aveți. Voi sunteți față de Cuvânt în necunoștință. Așa este. Acestea sunt lucruri mărunte, dar voi trebuie să acceptați mai întâi lecțiile mici. Cum este situația cu acei oameni care spun că ei ar fi învăluiti de prezența lui Dumnezeu, însă ei predică o tradiție religioasă care adaugă sau scoate și multe altele? Ei injectează propriile lor teme și propriile lor gânduri, însă nu Cuvântul lui Dumnezeu. Ce fel de perdea este aceasta? Este o perdea religioasă, însă Dumnezeu a rupt-o în două.

Ei spun că în aceste zile din urmă nu mai există astfel de lucruri ca apostoli și prooroci, nici vindecare divină și nici văzători, iar o împlinire a textului din Marcu 16 nu ar exista. Ei spun că epoca apostolică ar fi trecut. Ei au ascuns și învelit totul înaintea poporului, dar Dumnezeu a venit cu Duh Sfânt și foc și a rupt această perdea de sus până jos. Dumnezeu a rupt aceste perdele.

Moise era învelișul, Cuvântul viu al lui Dumnezeu, învăluit într-un trup omenesc. Stâlpul de foc era în Moise care vorbea desigur deja despre cele ce urmau a fi învăluite mai târziu în spatele perdelei, adică Cuvântul. Mai întâi Cuvântul era adus în față, apoi era scris și a fost pus în spatele perdelei și mai este și azi încă învăluit. Dumnezeu a fost întotdeauna în Cuvânt. Din cauza aceasta trebuia ascuns Cuvântul.

O, frate, soră, puteți s-o cuprindeți? Nu puteți să vedeți că Dumnezeu a spus că acest Cuvânt trebuia să rămână ascuns până în zilele din urmă, când urma să fie descoperit prin deschiderea celor șapte pecetei, întregul tablou trebuia să devină vizibil pentru popor? Toate acestea au avut loc pentru că este scris că în ceasul mesajului îngerului al șaptelea, toate tainele lui Dumnezeu urmează a fi încheiate, conform Apoc. 10, 7. Asta ne-ar arăta în această oră mare cum este dat afară Hristos din Biserica Sa și cum descoperă Fiul lui Dumnezeu din nou pe Fiul Omului. La fel ne-a fost arătat cum va fi adusă Biserica din zilele sfârșitului din nou în starea de ordine: fără dogme religioase, fără denominațiuni, ci numai Cuvântul cel viu în credincioși. Gândiți-vă, Isus a spus: „Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.“ (Mat. 24, 40). Acolo nu vor fi lanțuri, nu denominațiuni sau legături, ci numai o inimă cu Dumnezeu și numai cu El singur.

Moise era acest Cuvânt vorbit care urma să fie ascuns mai târziu în spatele unei perdele. Acum Hristos este Moise al nostru. El era Dumnezeu învăluit în trup omenesc, iar El este același ieri, azi și în veci. EL era acolo în cortul întâlnirii care era acoperit cu un acoperiș de piei (Exod 26, 14). În acest timp El este într-un bărbat.

EL mai este Hristosul, Cuvântul promis pentru această epocă, ascuns într-un trup omenesc. Cuvântul este Dumnezeu, ungerea este o persoană. Cuvântul Hristos înseamnă: „Unsul.“ De aceea Moise era Hristosul timpului său, pentru că el era unsul. Ieremia era Hristos în zilele lui pentru că poseda Cuvântul pentru acele zile. Dar când a venit Isus, a venit ca „Unsul Răscumpărător.“ Aici erau ambele, Moise și tot ce era în Moise, Cuvântul întreg și toată plinătatea lui Dumnezeu trupește în El. Din cauza aceasta a fost ruptă perdeaua din templu, până când s-a arătat tronul de har vizibil. EL era „Unsul“.

Cuvântul promis pentru timpul acesta, la fel, trebuia să fie ascuns. Oamenii care iubesc păcatul, fiind doar membrii într-o biserică, nu o pot vedea din cauza unei perdele omenești. „De ce“, spun ei, „EL este un om. De unde a venit El? Unde este El membru? Cum se numește biserica Lui? Ce școală are El? Unde a primit El educația? De ce, după cum am auzit despre omul acesta, conform tradiției, El s-a născut în afara sfintei căsătorii. Noi suntem siguri că El este de la satana. Iosif s-a căsătorit cu Maria doar pentru a o scuti de moartea cu pietre, pentru că era o preacurvă. Acum El vine aici și vrea să dea lecții preoților ce ar trebui ei să facă!“

Acolo era Dumnezeu, descoperind Cuvântul Său și strigând: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?“ (Mat. 27, 46 b). Cântările și psalmii pe care îi cântau în templu, pe care îi scrisese David pentru ei cu mulți ani înainte, se refereau la Hristos.“

„... Mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc.“

Acolo erau ei, stând și cântând acel psalm, în timp ce acel bărbat despre care cântau, se afla acolo pe cruce murind. După ce au terminat cântarea și Isus murise, Dumnezeul cerului a venit cu focul sfânt, așa cum o făcuse pe muntele Sinai și a rupt perdeaua din templu, de sus până jos. EL a rupt-o în două.

Ce altceva puteau ei să facă, decât să privească prin fereastra templului, iar acolo era Dumnezeul lor pe Golgota, jertfa pășind vizibil în față. Dar nici până în ziua de azi ei nu o pot vedea. Dumnezeu a rupt în aceste zile tradițiile, iar ei încă nu o știu. Este prea simplu. Lucrarea este așa de departe de lucrurile lumii.

În zilele acestea am predicat într-o anumită adunare despre tema: „A fi un nebun.“ Noi toți suntem nebuni pentru cineva, de aceea eu sunt unul pentru Hristos. Pavel a spus odată că el poate fi socotit a fi nebun (2 Cor. 12, 11). Desigur trebuie să fiți unul. Gândiți-vă, un șurub trebuie să țină lucrurile împreună!

Acel popor care iubea păcatul și acei oameni religioși tradiționali, nu o puteau vedea pentru că El era un om obișnuit. Un trup omenesc îl ascundea pe Dumnezeu. Dacă El ar fi venit ca stâlp de foc printre oameni și s-ar fi arătat cine este El, atunci poate ar fi crezut-o. Dar noi credem că El S-a descoperit în felul cum îi promise lui Moise, ocolind pe toți acei înțelepți și învățați. EL i-a spus lui Moise: „EU le voi vorbi printr-un prooroc.“ EL era Fiul Omului, un Prooroc. Unii din ei au recunoscut taina identității Lui. Aproximativ unu la o sută credea, restul din ei nu o făceau și El totuși era Cel ce era!

EL murea când copiii Lui spuneau: „Noi nu-L vrem, afară cu El!“ Ei L-au scuipat, ceea ce era deja spus simbolic în Vechiul Testament, când David a părăsit templul în calitate de rege respins. După ce a coborât el drumul, a venit un bărbat care nu-l iubea, numindu-l fățarnic, scuipându-l în față. Armurierul a tras sabia și a spus: „Pentru ce blestemă acest câine mort pe domnul meu, împăratul?“ David a răspuns: „Lăsați-l în pace, Dumnezeu i-a poruncit să facă astfel.“ (2 Sam. 16). David probabil nu a știut ce a spus când a urcat muntele și a privit înapoi plângând; dar cu 800 de ani mai târziu, a fost Isus, Fiul lui David, exact pe același munte, un Împărat respins plângând asupra Ierusalimului; iar ei L-au scuipat în față. Nu vedeți cum se repetă același lucru? Cuvântul vine la oameni. Dar Cuvântul este respins de marea majoritate, dar crezut de o minoritate. Acei greci nu-L puteau vedea pentru că El era în templul Său omenesc. „De ce“, spuneau ei, „numele acestui bărbat este Isus. EL vine din Nazaret.“ În zilele acelea se purta un singur nume. Ar fi fost la fel ca și cum ați spune: „John din Jeffersonville“, „Jim din New Albany“ sau altele la fel. Ei spuneau: „Acesta este Isus din Nazaret. În general se spune că mama lui este însărcinată de un soldat roman.“ (Asta este ceea ce credeau ei.) „Și“, spuneau ei, „cine este El?“ Ei nu cunoșteau Cuvântul pentru acele zile, nici atunci când El predica și spunea: „CERCETAȚI SCRIPTURILE, PENTRU CĂ SOCOTIȚI CĂ ÎN ELE AVEȚI VIAȚA VEȘNICĂ, DAR TOCMAI ELE MĂRTURISESC DESPRE MINE.“ (Ioan 5, 39). EL a spus: „Dacă nu puteți să Mă credeți, atunci lăsați-Mă ca învelitoare, dar credeți Cuvântul care apare.“ „O lucrare are nevoie de doi martori.“ EL a spus: „EU vorbesc Cuvântul pentru timpul acesta, iar Tatăl Mă confirmă.“ Este un martor, de aceea trebuie împlinit. Vă este valabil asta ca martor?

În Evrei 9, 3 citim despre perdeaua din cortul întâlnirii în spatele căreia Dumnezeu era ascuns de iudei. După ce se rupse perdeaua cea veche, împărțită de Dumnezeu în două părți, de sus până jos, iudeii erau totuși orbi

față de Cel ce este, privind înăuntru prin perdea. Apoi de rusalii s-a descoperit cine este Dumnezeu cel viu și adevărat.

De ce s-a rupt această perdea? De ce se întâmplase? De ce a ieșit în zilele acestea un astfel de mesaj care face lucrurile în felul acesta?

Într-o zi, nu demult, cineva a vrut să discute cu mine despre epocile Bisericii și spunea că Dumnezeu ar fi în Biserica Sa sfântă și astfel de lucruri. Această persoană era o predicatoră, așa că uitasem imediat totul. Dacă persoana aceea era cel puțin un bărbat, atunci era totul în ordine. Ce folos ar fi fost dacă mergeam în altă țară, iar aici să fi lipsit la adunare? Astfel am lăsat-o în pace. Dacă orbul îl conduce pe orb, atunci cad amândoi în groapă.

Tradiția spune că toate aceste lucruri biblice au trecut; dar în aceste zile a fost ruptă perdeaua tradițională, iar aici este stâlpul de foc. Aici este El și face de cunoscut Cuvântul Lui pentru această zi. Ei nu cred încă, ei nu văd nimic, pentru că nu a fost trimis pentru ei. Gândiți-vă numai, Fiul lui Dumnezeu nu S-a descoperit în Sodoma; acolo erau trimiși cei doi bărbați. DAR DUMNEZEU ÎNSUȘI, ÎNVĂLUIT ÎNTR-UN TRUP OMENESC, S-A DESCOPERIT CELOR ALEȘI, LUI AVRAAM. Observați ce a făcut El când S-a descoperit (Gen. 18, 9-15). Avraam știa că acest bărbat era singurul Elohim, pentru că El cunoștea gândurile Sarei deși ea se afla în cort.

Vă aduceți aminte de predica despre David și Goliat, când am plecat de prima dată de aici? Eu am spus: „Priviți doar pe provocatorul de acolo de afară care zice că zilele minunilor și a semnelor au trecut.“ Urmăriți mesajele de pe bandă, cum devin tot mai clare. Aici este cazul, dacă aveți urechi de auzit și ochi de văzut. „Fiți atenți“, am spus atunci, „acolo se află lumea aceasta mare și creștină care arată că astfel de lucruri nu sunt posibile în epoca aceasta științifică.“ Înainte de a se face acest tablou cu lumina supranaturală, eu am spus că Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut că El va trimite o chemare care va ajunge la toate națiunile.

Chiar și doctorul Davids mi-a spus: „Doar nu crezi și vrei să spui, că exclusiv tu, cu cele șapte clase ale tale, te vei ruga pentru regi și șefi de state și vei începe o trezire care va cuprinde toate națiunile?“ Eu am spus: „Asta este ceea ce mi-a spus El!“ Și lucrarea a avut loc. Aceasta este problema pentru care nu mai aveți nevoie de tălmăci. EL a făcut-o. Faptul că El a făcut-o deja, este tălmăcirea. EL îi cheamă pe aleșii Lui din toate păturile sociale și meserii. Dar lucrarea a fost făcută de cunoscut.

Eu am vorbit în ziua aceea mesajul despre David, acest tânăr fragil cu umerii aplecați și cu praștia în mână. Saul care era șeful predicatorilor l-a privit

și a spus: „De ce, tu nici măcar nu ești învățat!“ El a spus: „Să vedem dacă nu cumva pot să-ți fac rost de vreun titlu academic sau așa ceva.“ Astfel el l-a echipat pe David cu propria lui armătură, dar imediat el și-a dat seama că nu se potrivește unui om a lui Dumnezeu. David a spus: „Ia astea de pe mine. Eu nu mă pricep la așa ceva. Lăsați-mă să folosesc metoda pe care am folosit-o când am ucis leul și ursul.“ (El era un fel de om al pădurii).

Apoi a venit acest Goliat bătrân: „Voi trimiteți un câine ca să se lupte cu mine? Eu te voi pune în vârful sulii mele și voi atârna trupul tău mort acolo ca să-l mănânce păsările.“ David a spus: „Tu pășești ca filistean cu suliță și scut împotriva mea, dar eu voi păși împotriva ta în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel.“ Priviți la proroc! David a spus: „Astăzi voi despărți capul de umerii tăi.“ El știa în cine crede și el era pe deplin convins că este capabil de a executa ceea ce i se încredințase.

Biserica dintre neamuri, la fel, este orbită prin perdeaua spirituală a bisericilor, chiar și după ce perdeaua a fost ruptă pentru a-L descoperi pe Dumnezeu. Cum sunt ei de orbiți prin învăluirea Cuvântului într-o ființă omenească. Aici este exact ceea ce a omis Israelul să recunoască. Dacă ar fi fost un înger sau altcineva, Israelul ar fi crezut. Dar nu putea fi un înger, trebuia să fie un bărbat pentru că Dumnezeu nu poate să-și schimbe Cuvântul. În zilele de pe urmă va fi la fel. Prin ce a fost orbit Israelul? Ei au spus despre Isus: „TU EȘTI UN OM CARE SE DĂ DREPT DUMNEZEU.“ Din cauza aceasta L-au ucis. Și azi vine din nou mesajul prin bărbați ai lui Dumnezeu și nu prin îngeri. Vedeți, Dumnezeu nu poate să schimbe modul și felul Lui de lucrare și nici sensul Cuvântului Său. EL a spus: „EU NU MĂ SCHIMB.“ Neamurile sunt azi la fel de orbite din cauza perdelei ca și Israelul atunci. Dumnezeu care era învăluit într-o ființă omenească, a orbit Israelul. Pe unii îi va orbi, la alții le va descoperi adevărul. Unora le va închide ochii, altora le va deschide ochii.

Priviți la Simon. Isus i-a spus: „Numele tău este Simon, iar numele tatălui tău este Iona.“

Către Natanael El a spus: „Iată un israelit adevărat în care nu este nici un vicleșug!“ Natanael a răspuns: „Rabi, de unde mă cunoști?“ Isus i-a spus: „Înainte de a te chema Filip, când erai acolo sub smochin, te-am văzut.“ El a spus: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.“ (Ioan 1, 49). Alții însă stăteau acolo și spuneau: „EL este Beelzebul.“

Vedeți, de unde venea aceasta? EL a deschis ochii unei persoane și i-a orbit pe alții. Preotul zicea: „Acest bărbat este Beelzebul“, pe când femeia de la fântână a spus: „Eu știu că Mesia, numit Cel uns, va veni. Noi nu am mai avut

prooroci, dar tu trebuie să fii un prooroc. Unsul va veni. Noi așteptăm venirea Lui. Acestea sunt ultimele zile pentru iudei.“ Vedeți voi, ambele națiuni, iudei și samariteni, Îl așteptau pe Mesia. Ea a spus: „Acesta este timpul în care El trebuie să vină. Noi știm, când va veni El, va face aceste lucruri și ne va spune totul.“ Isus a spus: „EU SUNT.“

Ochii ei au fost deschiși, dar ochii preoților au fost orbiți. Asta este ceea ce face Evanghelia; unora le deschide ochii și le descoperă adevărul, în timp ce altora le orbește ochii. Evanghelia are o importanță dublă. Unii se pot uita direct în soare și orbesc, în timp ce alții suportă lumina și scapă. Aceasta este deosebirea.

Așa s-a întâmplat în fiecare epocă; dumnezeirea era ascunsă într-un trup omenesc. Proorocii erau dumnezeirea: Cuvântul lui Dumnezeu ascuns într-un trup omenesc. Și pe Moise al nostru Isus ei nu l-au recunoscut. Ascuns acolo sub acoperișul de piei în templu, era Cuvântul descoperit pe table de piatră.

Cine era Iehova? Ce era ascuns în trecut acolo? Ce a ascuns perdeaua? Aleluia! EL a ascuns Cuvântul. Mahrama, perdelele cele vechi au ascuns Cuvântul de ochii lor naturali. Tot acolo după perdea era pâinea și slava vizibilă.

Toată slava lui Dumnezeu se afla în spatele perdelelor! Totul era ascuns de ochiul natural. Și astăzi este ascunsă această slavă. Ei spun: „Fanatici sfinți“ etc, dar ei nu pot înțelege ce este ascuns acolo. Ei nu știu pur și simplu.

Însă atunci când Dumnezeu, prin harul Său, a rupt perdeaua pentru ca ei să vadă, ei erau așa de ocupați cu tradiția lor, încât le-a rămas ascuns chiar până în ziua de azi. Slava, puterea Duhului Sfânt, slava vizibilă care vine peste cel credincios (eu mă refer la credincioșii adevărați) care face ca lucrările lui Dumnezeu și credința să vină în el, pentru ca el să poată crede Cuvântul lui Dumnezeu, toate acestea sunt ascunse de ochii celor care spun că aceste lucruri au trecut. Ei mai trăiesc tot după perdea. Dar voi nu mai sunteți după perdea, voi cei neînsemnați. Dumnezeu s-a descoperit pentru voi într-o vedere deplină.

Nu demult au fost frații Sothmann, Simpson și mulți alții dintre noi, într-o biserică baptistă. Predicatorul a spus ceva care suna foarte bine, iar noi toți am spus: „Amin“. Imediat s-au întors toți din sală și s-au uitat la noi. Noi am găsit ceva care venea din locul preasfânt. Noi eram bucuroși, cu alte cuvinte noi am spus doar: „Noi Îți mulțumim, Doamne.“ Dar când am spus asta, oamenii erau așa de învăluți, încât au râs de noi. Ei nu știau despre ce este vorba. Ei tot mai erau după perdea. Voi vedeți deci: unii sunt înăuntru, iar alții sunt afară. Dar

pentru noi, Dumnezeu este într-o vedere clară. Toată această slavă este ascunsă pentru noi în Hristos, Cuvântul, care este Templul nostru.

Eu voi săpa aici puțin mai adânc. Scuzați vă rog emoția mea în dimineața aceasta, dar mi-am propus demult să împart aceasta și am așteptat până când am fost umplut pe deplin. Observați: toată slava care există în Dumnezeu, este în Cuvânt. Toate binecuvântările care sunt în Dumnezeu, sunt în Cuvânt. Celui necredincios i s-au ascuns acestea din pricina tradiției. Dar TOTUL este însă în Hristos, tot ceea ce era în Dumnezeu. EL S-a revărsat (Kenos) pe Sine în Hristos. În Hristos suntem în spatele perdelei. Voi spuneți: „Noi suntem în Hristos“, apoi credeți în trei dumnezei. Voi sunteți botezați în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt și credeți în toate tradițiile bătrânilor? Nu, voi tot mai sunteți de partea cealaltă a perdelei! Hristos este Cuvântul. „Eu nu cred în vindecare divină! Eu nu cred aceste minuni!“ Acum vedeți, voi nu sunteți de partea interioară a perdelei. Voi nu știți nimic despre aceste adevăruri.

Hristos este Cuvântul și dacă suntem în Cuvânt atunci suntem în Hristos. Cum pot să fiu în Hristos și totuși să-L tăgăduiesc? EL a fost Cel care a spus: „Nici un Cuvânt nu este voie să scoți sau să adaugi.“ Atunci cum puteți să scoateți și să adăugați? Asta dovedește numai că voi sunteți învăluiti. Pentru că noi, care suntem aici în El, suntem încă învăluiti pentru religioșii și învățații acestei lumi. Slava pe care o avem și de care ne bucurăm, este ascunsă pentru cei de afară. -Ei cred că noi am fi nebuni sau „naivi“, dar noi care suntem în Hristos și suntem botezați în El (1 Cor. 12), am devenit părtași la slava Lui. Cei din exterior privesc doar spre interior, tăgăduind însă totul.

Noi suntem invitați la El, pentru ca să devenim părtași la ceea ce este El, lucru ascuns de ochii necredincioșilor prin perdeaua trupului omenesc. Ei știu despre această slavă, ei au citit despre asta în Cuvânt; dar pentru ei este doar un cuvânt. Dar pentru noi este o putere dumnezeiască. Nu este doar un cuvânt, este un fapt.

Dumnezeu a spus: „Să fie lumina.“ (Gen. 1). Acesta a fost Cuvântul, dar acum apăruse lumina. Nu este Cuvântul, ci este lumina. Pentru noi nu este doar un Cuvânt scris, ci este un fapt real. Noi suntem în El, iar noi ne bucurăm și Îl vedem pe El. Acum Îl vedem pe El cum se descoperă și se face de cunoscut. De ce este ascuns pentru cei de afară? Pentru că era învăluit într-un trup omenesc.

Nu demult a spus un doctor următoarele: „Trebuie să faceți parte dintr-o denominațiune ca să fiți un creștin.“ Un alt bărbat i-a răspuns: „Eu sunt un creștin și nu fac parte din niciuna din aceste organizații. Dumnezeu a scos

cancerul din mine. Ce vei face cu așa ceva? Arată-mi o denotațiune care face așa ceva!“

Noi suntem de partea interioară a lui Hristos. De aici Îl văd toți credincioșii adevărați, Cuvântul făgăduinței pentru zilele noastre, descoperit înaintea ochilor lor. Acesta este un Cuvânt mare, dacă puteți să-L cuprindeți. Toți credincioșii adevărați care sunt în Cuvânt, Îl văd pe Dumnezeu deschis înaintea ochilor lor, pentru că perdeaua s-a rupt. Dumnezeu stă deschis înaintea voastră și este descoperit. Pentru ca El să facă așa ceva, trebuie să fie ruptă perdeaua veche a denotațiunii și a tradiției. Ca să vedeți ce este cu adevărat, trebuie să ieșiți din acest domeniu tradițional. Sub altă formă nu veți reuși nicidecum, pentru că ei vor trage tot timpul perdeaua pe fața voastră și vor spune: „O, acolo nu este nimic din toate cele auzite.“ Dar aici este scris și aici este descoperit.

Acum, cum ar fi dacă cineva s-ar împotrivi să vadă soarele și să spună: „O, eu știu că Dumnezeu a spus: ‚Să fie lumină‘, dar așa ceva nu există. Eu mă duc la subsol. Eu refuz să văd.“

Un astfel de om nu ar fi normal. Cu el nu ar fi ceva în ordine. Tot așa, ceva nu este normal cu un bărbat sau cu o femeie care vede făgăduința lui Dumnezeu descoperită și totuși refuză să creadă, numai pentru că organizația lui religioasă trage perdelele.

Dumnezeu a luat sabia Sa plină de foc în ziua aceea și a rupt perdeaua din templu de sus până jos. Cuvântul Lui este sabia Lui. EL face același lucru și azi prin același Cuvânt. Nu este crezul meu, nu este catehismul meu, ci este sabia Domnului. Asta rupe perdeaua și voi Îl puteți vedea clar pe Dumnezeu, descoperit în Cuvântul Său. Ce privire minunată!

La ce ar folosi o sabie dacă nu ar tăia? Dar folosiți-vă numai de sabia lui Dumnezeu și urmăriți ce tăieturi face. Știți voi că sabia este condusă de o anumită mână care este trimisă să facă ceva? Mâna aceasta face tăieturi, și acolo Îl vedem pe El; asta ni-L arată pe Dumnezeu în claritate pe marele Iehova. Acesta este Cuvântul Lui, partea care ni se cuvine nouă pentru azi este descoperită. Dumnezeu ia sabia Lui-făgăduința pentru ziua aceea pentru ziua de azi așa cum a fost făgăduită și El rupe perdeaua denotațională. EL o trage la o parte, se face de cunoscut și ne arată că El este aici, același stâlp de foc.

Dacă am văzut aceasta, la cine să ne mai ducem? La care comunitate am putea noi să ne atașăm, dacă noi suntem deja născuți din nou din Acela? La care denotațiune puteți adera, după ce ați primit acest adevăr, dacă fiecare

din acestea respinge și tăgăduiește astfel de adevăruri? Eu nu știu pe niciuna care să spună sau să facă ceva pentru aceasta. Așa este.

Când am început cu aceste călătorii, patruzeci și două de comunități dintr-o regiune mi-au asigurat sprijinul lor. Dar când am ajuns acolo nu mai era nici una. Unii spuneau: „El crede în siguranța veșnică.“ Asta i-a îndepărtat pe cei care se bazau pe lege. Alții spuneau: „El botează în Numele lui Isus.“ Asta i-a îndepărtat și pe ceilalți. Unii spuneau: „El crede în sămânța șarpelui, deși șarpele nu are sămânță.“ Este așa? Biblia spune: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.“ (Gen. 3, 15).

Vedeți voi cum a fost îndepărtată perdeaua de pe Cuvânt? Așa este, s-a descoperit și ei văd. Atunci când perdeaua tradițională este îndepărtată de pe Cuvânt, va fi așa ca atunci când Isus a spus: „... CINE MĂ VEDE PE MINE, ACELA VEDE PE TATĂL.“ (Ioan 14, 9 b). Vedeți voi, Dumnezeu și Cuvântul Lui sunt Una.

Ce este însă când Cuvântul este descoperit? Isus a spus: „Cercetați Scripturile“ (Ioan 5, 39). „Dacă spuneți că credeți în Dumnezeu, atunci credeți în Mine. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările Lui, atunci Eu și Tatăl suntem Una. Dacă Mă vedeți pe Mine, atunci ați văzut pe Tatăl.“ (Ioan 14, 9-11).

Dacă vedeți Cuvântul descoperit, atunci Îl vedeți pe Dumnezeu Tatăl, pentru că Cuvântul este Tatăl. Cuvântul este Dumnezeu. Cuvântul descoperit este Însuși Dumnezeu care descoperă propriul .Său Cuvânt credincioșilor. Nimic nu poate aduce Cuvântul la viață, decât credincioșii numai oamenii credincioși.

Dacă luați sămânța de grâu și o semănați într-un pământ greșit, acesta nu va crește. Trebuie să fie deja elemente ajutoare în pământ, pentru a stimula creșterea. Dacă sămânța nu ajunge prin fecundare la încolțire, aceasta nu va crește. De aceea, dacă Cuvântul nu cade într-o categorie corectă de inimi, acesta nu va crește. Isus a spus că o parte din sămânță a căzut la marginea drumului, iar păsările cerului au venit și au luat-o. O parte a căzut între spini și a crescut, dar a fost înecată de tradiții denominaționale și îngrijorarea acestei lumi. O parte însă a căzut pe pământul bun și a adus roadă însutită. EL a vorbit despre acestea în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu.

Unii nu vor crede deloc. Alții vor crede pentru puțin timp ca cei șaptezeci de ucenici, care L-au urmat un an și jumătate până la doi ani pentru a-L cerceta și să găsească ceva în El. Ei au vrut să vadă dacă El posedă numai un mod

deosebit pentru a face aceste lucruri; ca un oarecare care folosește un picior de iepure sau dacă este un vrăjitor deosebit. Ei vroiau să afle secretul cum de poate face El aceste lucruri. Ei se mirau de faptul că putea să recunoască ce este în inimile oamenilor și ce gândeau. În final găsiseră ceea ce căutaseră, pentru că El spuse că ar veni din cer și că El ar fi Însuși Cuvântul. Când a spus El această frază era deja prea mult pentru ei. Ei au spus: „Nici un om nu poate înțelege asta“, și s-au îndepărtat de El. Ei au fost acei care căzuseră sub spini.

Asta ne întoarce la ceea ce am spus mai înainte. În fiecare adunare aveți credincioși prefăcuți, necredincioși și credincioși. Unii se vor da drept credincioși, acesta este tipul cel mai rău. Cei ce sunt necredincioși nu vă vor încurca mult. Ei vor scutura doar capul și vor pleca. Dar acei ce se prefac că sunt credincioși, aceia sunt oamenii de care trebuie să vă feriți.

Apoi mai există credincioși adevărați. După ce Isus a spus: „Trebuie să mâncați carnea Fiului Omului“, necredincioșii au zis: „O, vai“, și cu asta s-a terminat. Cei ce trișau (cei ca Iuda) au rămas cu El până la sfârșit. Credincioșii adevărați însă, deși nu puteau să explice, totuși Îl credeau (Ioan 6).

După ce a fost îndepărtată perdeaua tradițiilor, puteți să recunoașteți că Dumnezeu este tot Dumnezeul Cuvântului Său. EL încă Își mai ține Cuvântul. EL este Dumnezeu-Autor, Inițiatorul Cuvântului Său. Pentru alții El este ascuns în spatele perdelei. Pentru acei ce nu pot merge în spatele perdelei, El este încă în spatele perdelei de piele.

Noi devenim o parte din El și perdeaua care Îl ascunde. Voi sunteți o parte din El, atâta timp Hristos este în voi. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, El devenise Dumnezeu. Așa cum este Hristos în voi, nădejdea slavei, tot așa deveniți voi o parte din Hristos. „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.“ (Ioan 14, 12). EL este ascuns pentru cei necredincioși, dar voi știți că El este în voi.

Biblia spune că voi sunteți scrisoarea noastră de recomandare. Ce este o scrisoare? Este Cuvântul scris. Cu alte cuvinte voi sunteți Cuvântul care a fost scris și descoperit. Nimic nu i se poate adăuga. Voi nu puteți să spuneți: „Eu sunt o scrisoare scrisă“, apoi să trăiți în contradicție cu ceea ce este deja scris, pentru că nimic nu poate fi adăugat sau scos din Cuvânt.

Dr. Lee Vayle scrie chiar acum cartea, „Biserica Laodicea“. Este o carte interesantă. Va fi tipărită curând. Noi facem acum ultima corectură.

Noi mai discutăm asupra conținutului, unde oamenii au venit la mine și au întrebat: „Frate Branham, acele tunete pe care le-a tunat glasul și care i-a spus la Ioan, 'nu le scrie, ci pecetluiește-le', sunt cele șapte tunete care vor fi

descoperite în zilele de pe urmă?“ EL a spus către Ioan: „Privește și nu scrie nimic.“ (Apoc. 10, 4). Trebuie să rămână pecetluite în carte până în zilele de pe urmă.

Mulți mi-au spus, chiar și teologi: „Frate Branham, tu cu experiența ta cu Domnul pe care ți-a dat-o pentru poporul Său, tu ai fi în stare să scrii o Biblie despre ceea ce Dumnezeu ți-a descoperit prin Cuvântul Său.“ Eu am spus: „Asta poate este corect.“ Vedeți, ei căutau să mă prindă. Eu am spus: „Dar eu nu pot să fac așa ceva.“ El a spus: „De ce nu poți, la tine sunt toate condițiile necesare pentru așa ceva.“ Eu am spus: „Vezi, pentru că nu se poate adăuga sau scoate ceva din Cuvânt.“ Apoi a întrebat: „Acum, aceste șapte tunete care au tunat, nu este asta o descoperire pe care o va da unui bărbat?“ Eu am răspuns: „Nu, domnul meu. Asta ar însemna să scoți sau să adaugi ceva la Cuvânt.“

Totul este descoperit aici, iar cele șapte peceti sunt descoperite și ne arată ce a fost descoperirea. Vedeți voi, El este încă Cuvântul. Voi nu puteți ieși din acest Cuvânt. Duhul lui Dumnezeu nu va părăsi acest Cuvânt niciodată. El va rămâne întotdeauna cu Cuvântul Său, pe unii orbindu-i iar altora deschizându-le ochii. Dacă vreți s-o aveți altfel, voi sunteți o scrisoare scrisă, citită de fiecare, pentru că nu puteți să adăugați nimic cu alte cuvinte: Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu.

Vreau să vă arăt ceea ce vreau să spun; când Petru și Ioan s-au ridicat în Fap. 4, 13 pentru a vorbi, oamenii credeau că au în fața lor oameni neînvățați și neștiutori. Ei nu aveau școală, dar ei primeau cunoștința de la Cel ce era cu ei, Isus. Ei nu erau învățați, dar ei erau scrisori vizibile. Oamenii citeau în ei, că ei erau cu Isus, pentru că Isus se făcea de cunoscut prin ei Hristos învăluit în trupurile lor descoperit, adus la viață, exact cum era El în Moise.

Atunci când Cuvântul era în Moise, El era Dumnezeu în trup. Când era în Isus, era Dumnezeu în trup. Singurul lucru pe care El îl făcea, era schimbarea formei Sale de arătare, dar nu Cuvântul Său și nici natura Sa. EL este același ieri, azi și în veci. EL își schimbase doar chipul Său. EL se schimbase din Noe în Moise; EL se schimbase din Moise în David, în Iosif, și așa mai departe până când a venit în plinătatea dumnezeirii în trup (Col. 2, 9). Dar EL este tot același Dumnezeu. Eu sper că asta vă luminează. ESTE ACELAȘI DUMNEZEU, dar EL se folosește numai de o altă învelitoare.

EL s-a ascuns în reformatori. EL a venit în epoca lutherană și în toate celelalte epoci, până când va veni la sfârșit în forma desăvârșită ... dar înainte de asta trebuie să se ridice din nou un prooroc. EL aruncă înainte umbra

Cuvântului, arătând și descoperind ceea ce s-a făcut și ceea ce nu este încă împlinit pentru ca Biserica să nu rămână fără cunoștință. Apoi dacă și asta se stinge, așa cum a spus Ioan: „Eu trebuie să scad, El trebuie să crească”, vine totul în tot la încheiere. EL S-a descoperit în plinătatea Sa prin Luther, Wesley, prin epoca penticostală și mai departe.

Moise era Cuvântul în acele zile, pentru că lui i se adresase Cuvântul. El primise Cuvântul pentru acele zile. Iosif era Cuvântul în acele zile, reflectând tabloului lui Hristos. Când a venit Isus, El era Cuvântul în plinătatea Sa pentru că întregul plan de mântuire era în El. Întregul plan de mântuire nu era în Moise, nici în Iosif, nici în Ilie. Ei erau doar o parte din Cuvânt arătând într-acolo. Acum rețineți acest punct, aici vine deosebirea. Planul întreg nu era în ei, ei arătau doar spre acesta. De aceea, după venirea lui Isus, plinătatea Cuvântului, noi nu mai putem să arătăm spre altceva pentru că totul arată spre El, spre Cuvânt. Aceasta este descoperirea deplină. Nimic nu poate fi scos sau adăugat.

Toate aceste perdele erau umbre ale Lui, Cel care urma să vină; iar atunci când a venit, El a fost desăvârșit.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile“ (Evrei 1, 1-2).

Dumnezeu vorbește prin perdele prooroci, dar în aceste zile din urmă a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu a fost descoperit pe Golgota.

Dacă noi suntem botezați în El conform 1 Cor. 12, 13, atunci devenim identici cu El. Dacă noi suntem cetățeni americani, suntem identificați cu această națiune. Ce este această națiune, sunteți și voi. Așa este? Voi sunteți identici cu strălucirea voastră și voi sunteți identici cu rușinea voastră. Voi sunteți legați de această țară. Voi sunteți americani, astfel vă îmbrăcați cu America. Aleluia!

Eu eram cu George Washington când a traversat Delaware. Eu sunt legat de el. Așa este. Eu stăteam cu Abraham Lincoln la cuvântarea lui în Gettysburg. Eu am fost cu soldații în Iwo Jima când au ridicat steagul. Eu sunt un american și eu sunt legat de ei. Acum, dacă sunt un american, eu port toată rușinea care a existat în revoluție pentru că sunt un american.

Tot așa eu sunt legat de El ca creștin. Eu eram cu Noe când a intrat în corabie. Eu eram cu Moise când a ieșit din Egipt. Eu eram cu Ilie pe muntele Carmel. O, da! Glorie Dumnezeului nostru, Aleluia! Sigur că am fost cu El legându-mă singur cu El în moartea Sa de pe Golgota, în timp ce am murit

.pentru lucrurile lumești și toate aceste tradiții. Eu am fost cu El în dimineața învierii când El a înviat din morți. Eu eram cu El în ziua pogorării Duhului Sfânt la rusalii, când Duhul Sfânt a venit jos ca un vuet de vânt puternic. Tot ce era El sunt și eu. Tot ce sunt eu era și El. Amin! Dacă am murit cu El atunci suntem legați de El.

Tot ceea ce este această națiune, sunt eu. Eu sunt mândru că sunt din această națiune. Eu sunt pregătit să port ocară ei! Eu sunt pregătit să port ocară unui american. Așa este, dar cu atât mai mult eu sunt dispus să port ocară Domnului Isus Hristos. Eu doresc să fiu identic cu El.

Când s-au întors apostolii, după ce au văzut cum a fost batjocorit Domnul Isus, ei știau că este o mare onoare să poarte ocară Numelui Său. Eu sunt fericit că sunt unul dintre cei care se identifică azi cu Cuvântul care este Hristos.

Dacă suntem botezați în El, noi vom fi legați cu El în chipul Său; însemnați cu Cuvântul Lui care este El. Dacă eu sunt în Hristos, atunci sunt Cuvântul Lui; pentru că El este Cuvântul. Ce fel de loc ocup eu atunci, dacă Cuvântul este descoperit sau făcut de cunoscut? Dacă El este slava-descoperirii, atunci eu sunt o parte a acesteia. Amin!

Tainele lui Dumnezeu care ne-au fost descoperite în aceste zile, sunt aduse prin același mesager ceresc care le-a făcut de cunoscut în acele zile oamenilor. Stâlpul de foc care l-a trimis pe Moise, care a scris Vechiul Testament, este același stâlp de foc care s-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului și Pavel a scris Noul Testament. Gândiți-vă la Matei, Marcu, Luca și Ioan, ei au scris numai ceea ce au văzut; dar Pavel a posedat descoperirea pentru că el se întâlnește personal cu stâlpul de foc.

Iosif și toți ceilalți au scris ceea ce s-a întâmplat în timpul lor, dar când s-a ridicat Moise, el posedă descoperirea. El se întâlnește cu stâlpul de foc, iar lui Moise i se descoperise taina despre începutul din Gen. 1, pentru că el a scris primele cinci cărți din Biblie. El s-a întâlnit cu Dumnezeu în chipul stâlpului de foc; ascuns într-un stâlp de foc.

Pavel Îl întâlnește pe drum, iar ucenicii au scris tot ce au văzut că a făcut El, dar Pavel posedă descoperirea. El a plecat pentru trei ani în Egipt pentru a se adânci în lucrarea Domnului. El văzuse că Dumnezeu Vechiului Testament era Isus al Noului Testament. El posedă descoperirea și a explicat: „... n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești“ (Fap. 26, 19 b).

Gândiți-vă numai, același stâlp de foc care a venit peste acei bărbați, care au scris Biblia, este același stâlp de foc care este azi aici, talmăcind Biblia. Cât de mult Îi mulțumim azi. Ce mângâiere, ce legătură! În ceasul acesta sunt așa

de bucuros că mă identific cu El încât nu mai știu ce să fac. Eu doresc să fiu mai legat de El, mai mult decât de bapțiști, metodisți, presbiterieni și tot restul din ei. Legați prin același Cuvânt în care se află slava descoperirii și însăși descoperirea.

Stâlpul de foc a apărut vizibil în mijlocul nostru mărturisind despre adevărul mesajului, exact cum a făcut-o El pe muntele Sinai. Gândiți-vă că înainte de apariția mesajului propriu-zis, Moise a predicat poporului Israel și i-a scos afară din Egipt. Aceasta s-a întâmplat înainte ca poruncile să fie date, sau acum înainte ca pecețile să fie descoperite. Dar Dumnezeu a venit în stâlpul de foc înaintea poporului și a dovedit prin aceasta că Moise a fost trimis de El. Moise le-a spus, că el L-ar fi văzut în tufișul de foc și că i-a vorbit despre ieșirea lor din robie. Acum, în zilele acestea din urmă, noi vedem același stâlp de foc printre noi, același Cuvânt vorbind. Dar El nu numai că vorbește prin acest Cuvânt, ci îl și tâlmăcește descoperindu-l și dovedind că acesta este adevărul. Oamenii nu au nici o posibilitate de a se îndoi, chiar dacă nu doresc acest Cuvânt. Dar gândiți-vă, cine păcătuiește cu voia după ce a primit cunoștința despre adevăr, pentru acela nu mai există jertfă pentru păcatele lui (Evrei 10, 26). Observați numai, stâlpul de foc a fost trimis lui Moise și lui Pavel care au scris Biblia, este același stâlp de foc azi și este trimis pentru a descoperi. O, ce har al lui Dumnezeu! Este Dumnezeul nostru, care nu se schimbă, care a împlinit făgăduința din Mat. 28, 20: „ȘI IATĂ CĂ EU SUNT CU VOI ÎN TOATE ZILELE, PÂNĂ LA SFÂRȘITUL VEACULUI.“ și la fel și Ioan 14, 12: „VA FACE ȘI EL LUCRĂRILE PE CARE LE FAC EU“, acum se împlinește și Luca 17, 30: „TOT AȘA VA FI ȘI ÎN ZIUA CÂND SE VA ARĂTA FIUL OMULUI“, și se împlinește și Mal. 4, 5-6: „IATĂ VĂ VOI TRIMITE PE PROOROCUL ILIE, ÎNAINTE DE A .VENI ZIUA DOMNULUI, ZIUA ACEEA MARE ȘI ÎNFRICOȘATĂ. EL VA ÎNTOARCE INIMA PĂRINȚILOR SPRE COPII, ȘI INIMA COPIILOR SPRE PĂRINȚII LOR, CA NU CUMVA, LA VENIREA MEA, SĂ LOVESC ȚARA CU BLESTEM!“

EL va restitui credința poporului prin Cuvântul original de la rusalii. O, da, El a murit pentru a ni se descoperi. Acum lăsați-ne să murim pentru tradițiile noastre, denominațiunile și toate aceste lucruri pentru a-L descoperi și altora.

Observați, în templul cel vechi, lumina slavei descoperirii se afla deasupra Cuvântului. Cuvântul este sămânța. EL a adus pâinea pentru punere înainte numai pentru cel credincios. Sângele era deasupra legământului, iar sângele care este apa care aduce la viață grâul, sămânța care este Cuvântul. Așa cum a spus Isus:

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului, pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață vecinică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibe viață vecinică” (Ioan 3, 14-16).

Moise a lovit stânca în pustiu pentru a scoate apă prin care să fie salvat un popor care se prăbușea. Sângele care a ieșit din El (Hristos) este apa spălării prin Cuvânt. „Ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt.” (Ef. 5, 26).

Apa aduce viață pentru sămânță și a dus slava-descoperirii, care strălucește peste Cuvântul adevărului, aducând pâinea. Gândiți-vă că această pâine era numai pentru un popor ales. Este o dovadă pentru voi că ați intrat în spatele perdelei în prezența Sa unde se află Cuvântul (nu dogme ci Cuvântul). Dacă vedeți slava descoperirii care luminează peste Cuvânt, aceasta aduce făgăduința la suprafață.

„Eu am intrat prin perdeaua ruptă,
unde nu încetează slava niciodată,
Aleluia, Aleluia!

Eu trăiesc în prezența Împăratului.”

Perdelele vechi ale denomițiilor au fost rupte. Eu am pătruns înăuntru în slava-descoperirii și eu văd cine este Domnul! Eu văd Cuvântul descoperit, despre care El a spus, că El Îl va descoperi în acest timp din urmă. Eu văd cum crește lucrarea. Eu văd copiii care cred, ei mănâncă pâinea slavei care rezultă din bogăția Cuvântului. Amin! Ce ceas minunat trăim noi! Acest Cuvânt trebuie să crească, dar pentru a crește trebuie ca sămânța să ajungă într-un pământ potrivit. Dacă Dumnezeu dăruiește o făgăduință, iar aceasta ajunge la o inimă curată, atunci ea nu poate da greș.

Noe a așteptat o sută douăzeci de ani. Avraam l-a așteptat douăzeci și cinci de ani pe moștenitor. Dar Dumnezeu a spus că așa va fi, iar prin această făgăduință totul este reglementat. Vedeți, Cuvântul era acolo și prin credință s-a împlinit. A adus rezultate. A adus lui Avraam un fiu. A adus ploaia. A adus urgia. A adus fecioara care a primit sarcina; pentru că proorocul a spus: „O fecioară va naște.” Nu exista îndoială asupra făgăduinței încât fiecare fată putea să meargă să-și pregătească hăinuțe pentru un baby, căci proorocul Isaia era un prooroc dovedit, confirmat de Dumnezeu.

Domnul a spus: „EU le voi da un semn supranatural, un semn mare; pentru că o fecioară va fi însărcinată.” Când au auzit acei oameni credincioși, ca și voi

toți, pe proroc vorbind aceste cuvinte, fiecare din bărbați și-a spus: „Asta va fi fiica mea.“ O, da. Fiecare s-a dus să cumpere papucei, căciulițe și toate celelalte, se pregăteau pentru că știau că fiica lor va fi aceea care va primi copilul. Dar generația aceea a trecut.

Prorocul acesta confirmat de Dumnezeu, cum putea el să spună ceva care nu corespunde? Trebuia să fie așa! După optsute de ani, fecioara a născut un copil. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.“ (Mat. 24, 35). „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu ...“ (Fap. 2, 17). Vedeți, aici suntem.

Așa cum soarele transformă sămânța din slavă în slavă, tot așa și noi devenim tot mai asemănători Lui, în timp ce trăim în prezența Sa, noi suntem transformați în chipul Lui, dacă umblăm cu El.

Observați cum ajută soarele dacă plantăm o plantă. Sămânța moare, dar în interiorul seminței este viața. Viața apare la suprafață și tulpina crește în sus. Dar tulpina nu arată așa cum arăta sămânța la început. Dar așa a fost când Luther s-a ridicat ca o tulpină. Tulpina a crescut mai departe și a ieșit un spic. Aceasta a fost trezirea prin Wesley. Asta nu era așa cum erau celelalte treziri. Apoi a venit mișcarea pentecostală care a adus cu sine botezul cu Duhul Sfânt.

Ce s-a întâmplat după aceea? Urechile noastre s-au făcut surde și era totul greșit și invers, pentru că lucrarea nu arăta ca și Cuvântul. Nu seamănă încă cu sămânța-originală care a fost semănată. Dar Dumnezeu mai este încă aici. Ce se întâmplă acum? La sfârșit totul se îndreaptă înapoi la sămânța originală.

Tulpina cea mică a crescut, dar nu era încă sămânța-originală. Așa a fost cu mesajul lui Luther. Apoi au venit ceilalți mesageri ca Finney, Sankey, Knox, Calvin și alții. Ei posedau un mesaj, dar ei nu posedau încă descoperirea deplină, pentru că nu era încă timpul. Voi nu puteți treiera spicul, dacă nu este încă vremea. Dar la sfârșit, totul revine la sămânța-originală care a fost pusă în pământ.

Dumnezeu lucrează conform naturii. EL a fost născut ca Miel. Din cauza aceasta El S-a născut în grajd. Mieii nu se nasc în pat. EL a fost dus la Golgota pentru că oile sunt duse. Chiar și la abator oile sunt conduse de o capră. Voi știți asta. O capră le conduce pentru că ele trebuie conduse. Astfel a fost condus Isus la moarte pentru că El era Mielul. EL era identificat prin natura Sa. Din cauza aceasta El s-a născut în martie sau aprilie, nu în decembrie. Pe vremea aceea ar exista acolo zăpadă înaltă de douăzeci de picioare. EL nu era un zeu roman al soarelui, ci era Fiul lui Dumnezeu. Ziua Lui de naștere era în legătură cu întreaga natură, nu ziua de 25 decembrie cum afirmă romanii. Ei serbează după sistemul solar. Ei țineau circurile lor romane în ziua respectivă și

o numeau ziua de naștere a zeului soare. Apoi au încercat s-o transforme în ziua de naștere a „Fiului lui Dumnezeu“.

Acum fiți atenți, după ce tulpina s-a format, după ce spicul este format, după ce grâul a intrat în spic, aceasta trebuie să ajungă la plinătate, iarăși înapoi la grâul normal. Gândiți-vă, sămânța trebuie fecundată. Dacă nu este fecundată, atunci nu poate avea viață. În afara acestor mesaje nu va ajunge nimic la viață. Aceste mesaje trebuie să producă viață.

Gândiți-vă, că aceeași viață care era în tulpină, este și în grâu. El se transformă singur în original. El S-a descoperit singur ca „Fiu al Omului“, grâu, care a fost pus în pământ. Înțelegeți mesajul?

Grecii ziceau: „Domnule, noi vrem să-L vedem pe Isus.“ Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.“ (Ioan 12, 24). Data următoare El S-a descoperit într-o altă formă de la tulpină la spic și așa mai departe același Duh, dar într-o altă formă. Dar ultima fază din acest grâu se întoarce din nou în grâul-original. Așa este? Slujba Lui merge peste anii reformei, înapoi la Cuvântul original.

Cuvântul vine la prooroc, iar El a făgăduit în Mal. 4, 5 că va readuce credința poporului la grâul original. Bobul de grâu care a căzut în pământ, este din nou aici și este același. Grâul trebuia să parcurgă toate aceste trepte. El a crescut ca Fiu de Dumnezeu, acum Se descoperă ca Fiu al Omului, apoi se va descoperi ca Fiul lui David pe tron. Uitați-vă la cei trei fii este exact așa! Este din nou originalul, El Însuși în slujba desăvârșită. Acum nu va mai fi un om sau vreo denotațiune, cum s-au înălțat în timpul epocilor, ci Însuși Dumnezeu descoperit, descoperindu-Se conform făgăduințelor din Luca 17, 28; Mal. 4, 5-6 și Evrei 13, 8.

În care timp trebuia să aibe loc această lucrare? Atunci când sămânța împărătească a lui Avraam îl va aștepta pe Fiul făgăduit! Toate simbolurile din Vechiul Testament trebuie să se îplinească. Dumnezeu S-a arătat seminției firești a lui Avraam în chip de om înaintea distrugerii (Gen. 18), și Isus a spus că lucrarea se va repeta pentru sămânța împărătească în același fel, înainte ca Fiul făgăduit să se întoarcă.

Acolo, în spatele perdelelor care ascundeau slava Lui, nu era nimic frumos ce ne-ar fi plăcut; nici în trupul Lui nu era nimic ce ne-ar fi atras privirea. Acei greci L-au văzut ca un om mic, bătrâior, cu umerii atârând, poate vreo treizeci de ani și cu o barbă sură. Nu era ceva deosebit de văzut la El. Biblia spune: „N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-

avea nimic care să ne placă.“ (Is. 53, 2 b). EL nu arăta ca un împărat, dar oh, ce se afla în partea interioară! Un grup mic de „fanatici sfinți“ cum sunt ei numiți, într-o clădire supraîncălzită de mulțime. La acești oameni nu găsești nimic ce ar putea atrage privirea, dar ce este pe partea interioară! Eu sunt sigur că multor inimi le sunt ascunse aceste lucruri.

Dacă sunteți o dată pe partea interioară, atunci puteți să vedeți. Dar cum puteți ajunge înăuntru? Prin strângere de mâini sau aderare? Nu! Numai dacă sunteți născuți înăuntru. Voi trebuie să muriți și să vă eliberați de perdelele și de eu-l vostru vechi, ca să se nască ceva nou. Părăsiți vechile perdele.

Voi predicatori, eu doresc ca să mă ascultați acum. Eu voi încerca să ușurez totul, pentru ca să fiți siguri că ați primit-o și voi. Dacă sunteți odată de partea interioară a perdelei, sub slava descoperirii, să nu luați Cuvântul și să-L prezentați pe Isus ca pe un ghicitor al viitorului! Nu, nu așa cum o fac denominațiunile de azi numind-o telepatie, nebuni sfinți sau Beelzebul. Slava descoperirii nu-L prezintă în felul acesta. Slava-descoperirii aduce la coacere sămânța Cuvântului care a fost făgăduit pentru timpul acest timp și Îl arată pe El ca Trandafirul din Saron. Această slavă descoperită produce creșterea seminței, Trandafirul din vale, Pâinea vieții, Alfa și Omega, același ieri, azi și în veci.

EL este partea credinciosului. Slava-descoperirii descoperă credinciosului că El este același azi, ieri și în veci, și nu că aceste zile s-ar fi încheiat sau că El a murit și cu asta totul s-a încheiat. De aceea, prietene, dacă tu crezi așa ceva, DACĂ TU CREZI ASTA, înseamnă că tu nu ai luat contact niciodată cu slava-descoperirii!

Cum se poate descoperi slava lui Dumnezeu vreodată în trei persoane?

Cum se poate descoperi vreodată slava lui Dumnezeu în botezul în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, dacă în Biblie nu a fost botezată niciodată vreă persoană în felul acesta? Cum Îl poate îngrădi slava lui Dumnezeu numai într-un apostol, dacă El este același ieri, azi și în veci? Voi vedeți, dacă slava lui Dumnezeu este descoperită atunci aceasta aduce cu sine exact numai Cuvântul făgăduit.

Din cauza aceasta El trebuia să învelească fața lui Moise, pentru că în El era Cuvântul. EL l-a învăluit pe Isus ca pe un om mic și smerit, pentru ca ei să nu-L vadă pe Iehova; tot așa El se ascunde și în zilele noastre în vase pământești prin perdeaua-descoperirii. Pe dinafară ei arată ca o grupare de „fanatici sfinți“, dar pe partea interioară este ascunsă slava-descoperirii.

EL aduce la coacere grâul din care ne hrănim. Din cauza aceasta veniți de la sute de km din țară. Aceasta este hrană pentru credincioși. Gândiți-vă că pâinea din templu era numai pentru cel credincios. Slava lui Dumnezeu păstra pâinea din cer ca să nu se strice. Gândiți-vă la asta, că mana care venea din cer, rămânea prin această slavă-lumină de la o generație la alta în păstrare (Evrei 9, 4), în timp ce afară se strica deja după o noapte. Era necurată.

Cei ce se află în afara slavei-lumină, spun că zilele minunilor au trecut, totul este fanatism, dar pe partea interioară ...

Cu scurt timp în urmă s-a găsit sămânță de floarea soarelui într-o șură din Egipt care este de pe vremea lui Iosif ... aproape de patru mii de ani! Ei au pus sămânța în pământ, iar sămânța a venit la viață. De ce? Pentru că avea viață în ea.

Ce altceva ar putea face azi slava-descoperirii, decât să vă ducă în spatele perdelei pentru ca să-L puteți vedea pe Dumnezeu înaintea voastră? Ca să vedeți cine este Dumnezeu, stâlpul de foc. EL este ascuns într-un trup omenesc. Pâinea, Cuvântul, prin care trebuie să trăim în aceste zile, prin făgăduințele Lui. Slava descoperirii aduce pâinea la coacere, pâinea pentru credincioși. Cuvântul acesta era scris de ani de zile pe paginile Bibliei, Cuvântul pentru toate timpurile.

Pentru denominațiuni aceasta este o piatră de poticnire. De-a lungul anilor, în timpul lui Luther, Wesley, Zwingli, Finney, John Smith, Knox, toți s-au împiedicat de ei. Ce trebuie să se întâmple în zilele din urmă? Ce înseamnă a fi descoperit? Înseamnă a aduce la cunoștință. Ce legătură are aceasta cu Mal. 4, 5? Trebuie să îi întoarcă pe oameni la piatra de poticnire pentru a răsturna tradițiile și să descopere pâinea slavei-lumină. Observați numai cum ajunge la coacere și ce produce ceea ce este scris. Pentru denominațiuni este o piatră de poticnire sau o grămadă de fanatici, dar noi credem.

Așa cum s-a spus în Apoc. 10, 7; urmează ca tainele lui Dumnezeu care sunt ascunse pe paginile acestei Biblii, în toate timpurile din trecut, să ajungă la desăvârșire. Acestea vor fi aduse la cunoștința poporului în epoca îngerului al șaptelea și a mesajului său. Așa este?

Ce a spus El acum un an și jumătate sau doi ani? „Du-te jos în Tucson. Să fii în nordul Tucsonului, iar acolo va avea loc un cutremur.“ Apoi urmau să fie deschise pecețile. Pecețile au descoperit toate aceste lucruri și ne-au întors la Piatra unghiulară exact așa cum a spus-o El. EL ne arată că așa ceva nu poate veni de la oameni. Întotdeauna Cuvântul se dovedește a fi exact și nu poate fi altfel.

Ce este? Este mâna lui Dumnezeu înaintea ochilor noștri. Dar asta este numai pentru un grup mic, ascuns într-un trup omenesc, din cauza aceasta El este ascuns pentru lumea de afară. EL este ascuns pentru lumea de afară, dar se descoperă pruncilor, celor ce sunt dornici să învețe. Orice pildă din Biblie, fiecare tip din Biblie, se face de cunoscut înaintea ochilor noștri. Același Dumnezeu în stâlpul de foc care a scris Biblia, ambele Vechiul și Noul Testament. EL este aici arătând și descoperind ceea ce înseamnă. EL a tâlcuit lucrurile din trecut înaintea ochilor noștri.

Voi ziceți: „Și noi avem o astfel de tâlcuire.“ Atunci lăsați-o să se întâmple ca să vedem ceva descoperit. Isus a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți“ (Ioan 10, 37). Trebuie dovedit; dar nu în felul cum au făcut-o cu Domnul Isus, când i-au legat ochii, L-au lovit și au spus: „Dacă ești un proroc, atunci spune-ne cine Te-a lovit.“ (Mar. 14, 65) sau (Mat. 4, 3) „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestor pietre ca să devină pâine.“ Așa ceva vine de la satana. „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu coboară de pe cruce“ (Mat. 27, 42). Eu nu spun în felul acesta, dar vreau să spun despre descoperirile pe care trebuia să le facă conform Sfintei Scripturi.

Acum, așa cum este descoperită Apoc. 10, tot așa au fost făcute de cunoscut tainele lui Dumnezeu, așa cum a făgăduit-o cartea aceasta pecetluită cu șapte peceți. Acum lăsați ca credința voastră să se odihnească în El, El care este Cuvântul, că dacă vine în Apoc. 19, Cuvântul lui Dumnezeu va fi numit călărind pe un cal alb, iar cetele cerești vor fi împreună cu El.

Străpungeți perdeaua denominațională a teologiei; străpungeți perdeaua denominațională a tradiției; străpungeți toate aceste perdele care Îl ascund de fața voastră. Voi femeilor, străpungeți perdeaua mândriei. Voi sunteți fiicele Împăratului, deci lucrați și trăiți coresponzător. Străpungeți fiecare din aceste perdele. Indiferent ce spun gradele academice în contradicție cu Biblia. Străpungeți aceste perdele! Noi am pășit prin perdeaua ruptă, noi suntem acum de partea cealaltă. Dacă ați face măcar un singur lucru, să străpungeți aceste tradiții vechi și toate celelalte lucruri și veniți la El, atunci Îl veți vedea pe Biruitorul Atotputernic. Cuvântul făgăduinței descoperit pentru această epocă! Voi Îl veți vedea pe Dumnezeul Atotputernic descoperit aici în mijlocul nostru.

Dumnezeul Atotputernic nu este biruit de tradiții, deși ei au încercat să-L ascundă. Ei L-au ascuns de-a rândul anilor, dar vremea făgăduinței se apropia. Dumnezeu a trezit în trecut pe un Moise și El i-a eliberat pe copii Săi de toate lucrurile. EL este de neînvins. „CERUL ȘI PĂMÂNTUL VOR TRECE, DAR CUVINTELE MELE NU VOR TRECE.“ EL este același ieri, azi și în veci. Dar

atunci când s-a întâmplat, ei au spus că este de la satana. Asta nu schimbă Cuvântul nici cu o virgulă. EL rămâne pentru cel credincios tot Dumnezeu, Biruitorul Atotputernic, același ieri, azi și în veci conform naturii și Cuvântului Său (Evrei 13, 8).

Nu demult a avut loc o licitație unde urma să fie vândută o violină veche. Acționarul a spus: „Ce oferiți pentru instrument?“ Ei au luat violina cea veche în mână. Aceasta nu arăta prea bine, iar acționarul nu a primit nici o ofertă. La sfârșit i s-a oferit un dolar sau ceva mai mult. Dar acolo stătea cineva care se gândea că nu este bine ca violina să fie vândută la un astfel de preț și s-a dus acolo și a luat instrumentul. El a trecut cu degetele peste coarde, apoi a luat arcușul, l-a uns puțin și a cântat câteva suite. Când a făcut lucrul acesta, fiecare din cei prezenți au început să plângă pentru că nu mai auziseră niciodată în viața lor o astfel de muzică. Apoi acționarul a spus: „Cât se oferă?“ „Două mii!“ „Cinci mii!“ „Zece mii!“ Vedeți voi ce a fost asta? A fost mâna maestrului care a descoperit ce era ascuns în acest instrument vechi.

Azi este același lucru. Cartea aceasta veche este toată ruptă, mulți au râs de ea, au ars-o, s-au făcut glume, dar a venit timpul când se ține o licitație a denominațiilor în consiliul mondial al bisericilor. Ei vând acolo de parcă nu interesează pe nimeni nimic. Va veni o licitație cu vânzare a denominațiilor; dar gândiți-vă că acolo, în cartea aceasta veche, este ceva, o făgăduință în legătură cu o persoană aleasă dinainte, cineva care este rânduit pentru a veni într-o zi să deschidă cartea pentru inimile alese dinainte, să-i aducă la viață și să descopere făgăduințele care sunt în această carte. Poate că din exterior totul pare ca o grupare de „fanatici sfinți“ sau ceva asemănător, dar mâna Maestrului va descoperi Cuvântul și atunci va fi mai mult decât un „fanatic sfânt“. Asta este pentru fiecare dintre noi. Nu este așa, prieteni? Nu este un grup de fanatici, depinde doar în ce fel de mână se află arcușul. Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, prin credință Îl văd azi pe Maestrul acestei cărți vechi, această carte pe care ei au schimbat-o cu o carte a dogmelor. Ei au încercat să facă comerț cu ea, iar acum fac schimb cu un consiliu mondial bisericesc unde oamenii sunt din toate categoriile, începând de la comuniști și ateii. Vânzarea a început, Doamne.

Dumnezeule, păsește înainte. Tu sigur o vei face. Trimite-ne proorocul, Doamne, care va lua arcușul, acest Cuvânt și care va dovedi că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Doamne, mulți își vor vinde viața. Ei vor arunca vechile tradiții și vor străpunge perdeaua. Ei doresc asta, Doamne. Ei vor da totul ca să-L primească pe Isus.

Doamne, eu cred că Tu le-ai dovedit acum, pentru că ei au venit de pretutindeni. Ei jertfesc banii lor și fac totul ca să vină la adunare pentru că au găsit acest mărgăritar scump. Celelalte lucruri înseamnă puțin pentru ei. Binecuvântează-i pe toți, Tată.

Pe platforma aceasta sunt batiște. Poate unii vor pleca deja în seara aceasta înainte de a începe serviciul de vindecare. O, Doamne veșnic, privește spre noi. Eu știu că Tu ești aici. TU ești învăluit. Eu trimit această legătură de batiște, șorturi, papuci de copii, de baby, ca o amintire, ca un semn că în dimineața aceasta a fost predicat Cuvântul Tău; iar ca credincios, eu pun mâinile peste acestea și dovedesc că eu cred. Prin credință fiecare din clădire face același lucru, Doamne. Fie ca bolnavii să fie vindecați.

TU poți să faci să se audă Cuvântul, Doamne, cum a făcut-o violonistul acela pe violina lui. Fă-o așa, Doamne. Lasă să răsunе tonul potrivit prin arcușul din mâna Maestrului; atunci Îl vom vedea stând înaintea noastră în claritate. Oare ce se gândeau oamenii din acele zile când nu aveau nimic de dat pentru violina aceea veche. Lor nu le-a plăcut. Ei nu au avut nevoie de ea în casele lor, dar când violina a fost luată în mâna maestrului care stăpânea instrumentul, ei au vândut tot ce aveau numai pentru a intra în posesia acestui instrument. Ei au vorbit și s-au luptat pentru ea. Dar a fost prea târziu. Așa va fi o dată când trâmbița lui Dumnezeu va răsunа și nu va mai fi timp. Acei ce au fost batjocoriți de toți, care au stat în fața perdelei deschise și au văzut Cuvântul descoperit, aceștia vor fi înăuntru. Alții vor striga, dar așa cum ai spus Tu, va fi prea târziu. Mireasa va fi intrată la nuntă; iar acei ce au rămas afară, vor plânge, striga și vor scrâșni din dinți.

Ajută, Doamne, fiecărei persoane să creadă în dimineața aceasta, Tată. Străpungeți fiecare perdea de necredință și vedeți-L pe marele Biruitor descoperit în fața credincioșilor. „Și Eu voi fi cu voi până la sfârșitul pământului.“ „Încă o vreme scurtă și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.“

Descoperă-Te nouă, Doamne, cum ai făcut-o întotdeauna. Rămâi cu noi până vom sta înaintea Ta. Dacă vei fi transformat după „en morphe“, vei deveni din nou Fiul Omului și Fiul lui David. Îngăduie aceasta Doamne, în Numele lui Isus Hristos!